

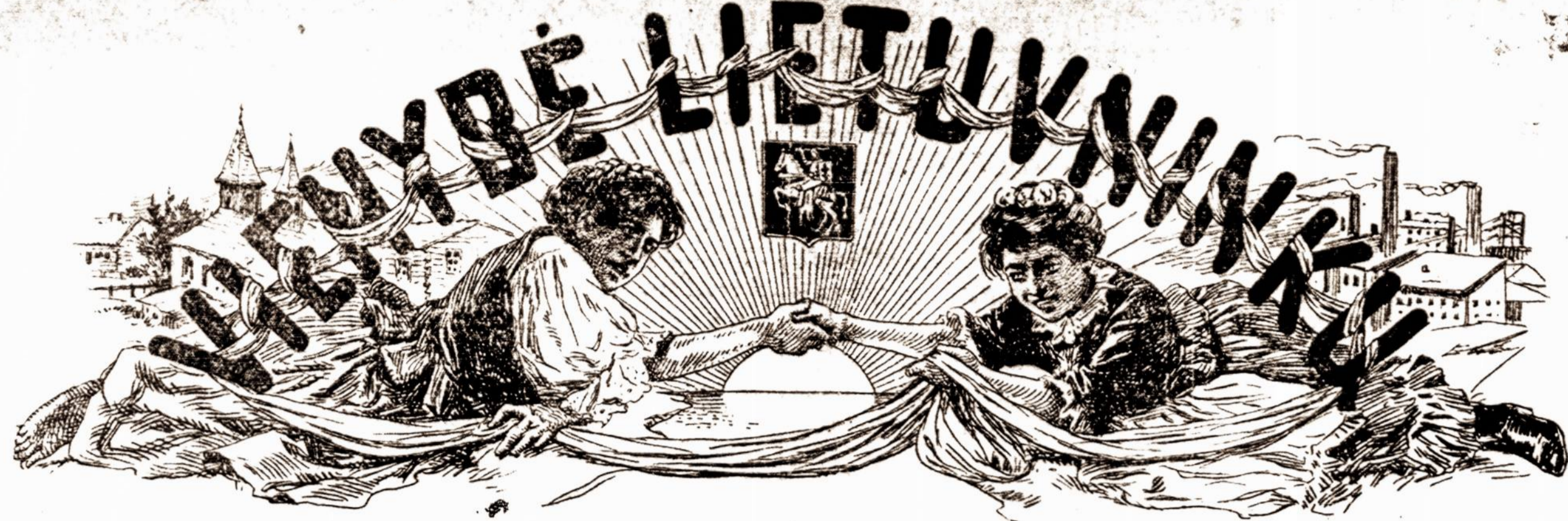
"Vienybė Lietuvininku"

IŠEINA KAS SEREDA
BROOKLYN, N. Y. NEW YORK.

Prenumerata metams:
Suvienytose Valstijose..... \$2.00
Europon ir kitur..... \$3.00

Prenumerata mokama iš virsaus.
Prenumeratos metas skaitosi nuo
laiko užrašymo, ne nuo Naujų
Metų.
Apgarsinimų kaitų klauskite
laišku.

J. J. Paukštis ir K. Brazys
120-124 GRAND ST.
Brooklyn, New York.

THE LITHUANIAN WEEKLY
"Vienybė Lietuvininku"

PUBLISHED
EVERY WEDNESDAY
BROOKLYN, N. Y. NEW YORK.

Yearly subscription rate:
In the United States..... \$2.00
To Foreign Countries..... \$3.00

Advertising rates on application.
Address all communications to
publishers:

J. J. Paukštis & K. Brazys
120-124 GRAND ST.
Brooklyn, New York.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 8. Brooklyn New York, 22 d. Vasario (February) 1911m. Metai XXVI
ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST-OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-RD, 1879.

Kaip dingsta musu geriausias jaunimas.

„Jaunimas — tai mūsų ateitis“. „Jaunimas yra žmogijos medžio pražydęs žiedas“. „Jaunimas yra visų tautų vairo, kuris veda tautą prie civilizacijos.“ Tokios yra išsidirbę nuomonės pas visus žmones. Ir šitos nuomonės amžinai teisingos. Nes, kas gi turi didesnę karštumą visuomenės darbuose, už jaunus vaikus ir mergaites? Kas gi išnešioja po svietą pralūsiusių profesorių ir mokslo vyrų pagimdytas idėjas, kaip ne vikrus ir energiškas jaunimas? Kas gi viso pasaulio revoliucijose ir karėse padeda daugiau gyvasčių už kanuolių ir barikadų, jeigu ne 20-metiniai jaunikaičiai? Kas gi universitetuose ir įvairiose mokslo institucijose kurena ugnelę laisvo, nevaržomo mokslo, jeigu ne jauni studentai ir studentės?

Taip, jaunuomenė yra tai sename kūne visuomet atnaujinamos gijos ir papildomas jose šviežias gadinys kraujas. Kraujas pilnas naujų elementų, naujų gadinys kūnelių; kraujas tyras, nesuterštas pelėsiomis ir seno kūno puvenomis. Be šito kraujo kiekviena tauta greitai užmirtų ir visa žmogija gestų, sentų ir ilgai neiatsigaltų ir graba, kaip sukaršęs žmogus. Ačiu jaunimui, žmogija visuomet pasilieka jauna, visos tautos blizga kiekviena savo ypatybių įvairumu, savo būdų indomumu; ir kaip oras, sujungtas iš įvairių gaivalų būna tyras ir sveikas, taip ir žmogija iš įvairių tautų sujungta būna graži ir verta, kad joje gyvent. Tai ačiu jaunimui.

Be to mūsų, *lietuvių jaunimui*. Mūsų jaunikaičiai ir mergaitės dar nesupranta, kokią jie svarbią rolę užima mūsų tautos gyvenime. Vieni iš mūsų jaunimo praliedžia savo dienas smūklėse, kiti ant sportų, tretai ant rašinėjimo meiliškų laišku, ketvirtai ant rašinėjimo melagingų korespondencijų į laikraščius po įvairiomis slapyvardėmis, penkti ant agitacijos už ypatas, dar kiti neva užsiima partijų reikalais ir lavinasi po laikraščius riebiai išsikolioti. Tik *maža dalelė* yra tokių, kurie studijuoja praeitį, sulygina dabartį ir galvoja apie ateitį. Bet šita dalelė pažangsnio mūsų jaunimo taip yra nežymė, kaip pavary nakties garavimas pabrūkto dektuko galvelės.

Tokiu būdu mūsų jaunimas niekad nesutveria savimi tokios spėkos, kokią padaro kitų tautų jaunimas. Jie mūsų tauta dar ikišiolei nepasitūžiangė. Tai tiek apie mūsų jaunimą apskritai. Bet dar stovi prieš akis labai liūdnas apsirėškimas ir iš tos jaunimo dalelės, kuri jau buvo pradėjusi keltis iš protiško snaudulio. Teko arti išstudijuoti tipai mūsų tokių pažangsnųjų vaikinių. Koks tai dar nenusistovėjimas paziūrų ir minties! Kurie nežino kitų kalbų, pasikakina vien lietuviškų laikraščių sensacijomis. Paėmę laikraštį peržiūri-perverčia: kur Jonas Petrą iškoliojo, kur partijų ar draugijų išdas stovi, kur „centras“ ką atsakė „kuopai“, o kuopa užvažiavo centrui; *„Kovos“* pajieško vyro, o vyras — mergos. Į kitą savaitę vėl laukia laikraštis, ir verčia-skubina: kur Petras Joną atkoliojo; kur kas ir kam „dave vėjo“; skaito tokias žinias, net žiaurumo sėlę rydamai, lyg kaimo piemens žiurėdami į gaidžių kapotynes ant kieno, ar susiundyty šunų pjūvynes...

Tokio tipo mūsų „pažangūnai“ tankiausiai išvirsta ir taip vadinamus „partijų žmones“. Jeigu jie pasiganedina tik tuom „apsivietimu“, ką pasisėmė iš laikraščiuose besikolijantių ypatų, tai tokie juk ir partijose toliau nenueina: susirinkimuose tikrai rėkšana, koliojasi, pravar-džiojasi, net ir kumštį paleidžia valion... Būna iš tokių da ir „veiklesnių“, ką rašo į laikraščius korespondencijas. Ir jų korespondencijos būna lygiai tokios, kaip jie išmoko beskaitydami apie koliojimus. Bet būna dar ir specialiskai „veiklių“ — tai tokie, kurie perskaito kokią vieną brošiūrėlę. Perskaitęs jįsai save įmena bešas pilnai „apšviestu“, ir eina visur drąsiai rišdamas visus gyvenimo klausimus. Jeigu tokia brošiūrėlė bus apie vegetarianizmą, tai jis su didžiausiu atkaklumu tvirtys, jog išganymas žmogijos yra nevalgyme mėsos. Jeigu bus perskaitęs Dro J. Šliu-po „Tikyba ar mokslas“, tai tvirtys, jog dėl laimės žmogijos reikia pirma perskirti kuningus nuo gasp-dinių, o paskui išvyti iš klebonijų ir pačius kuningus. Perskaitęs toks „apšviestū-nas“ kun. V. Dembskio „Inkvizicija“, kur tik eis, vis

kalbės, jog pasaulį pražūdė inkvizicija, ir todėl reikia budėti, kad inkvizicija vėl neatgytų, — tai užtekės amžinoji palaime. Na, o perskaitęs porą socialistiškų brošiūrėlių — spjaus ant viso pasaulio ir užgiedojes: „Atsimeskim nuo senojo svieto“, ištikro atsimeta nuo visko, ką tūkstančiais metų civilizacija ir pasaulio kultūra buvo pagaminusi. Vardan to, ką brošiūrė-lėse buvo išskaitę, važinėja po lietuvių kolonijas ir drąsiai prakalbose išriša, kad tautos klausimas ir net pats lietuvių tautiškas judėjimas nebėšas reikalingas; draugijos (kaip va „Auš-ra“ ir T. M. D.) — tai „buržuazškos“ ištaigos ir lai jos griuvas — jie nesigailėsia; kad lietuvių scena ir koncertai — tai sotaus pilvo lepuras (syki „Kovos“ bu-vo akvyvas šauksmas dėlei M. Petrausko koncerto Pittsburgu: „Kas man iš tų koncertų kad pilvas stau-gia!“) Tokios pakraipos mūsų jaunimas kultūriškai nunoksta, išvirsta į pusta-ziedžius. Neindomu, kad jie tamsume. Neindomu, kad iš jų net išėję žmonės į re-daktorius, pasimirus vienam iš literatūros genijų — Markui Twainui, rašo „Ke-leivyje“: „pasimirė garsus Amerikos juokdarys“!... Ant mano rankų pateko neseniai rašytas laiškas vieno iš tokių „pažangūnų“, kuris aprašydamas, kaip viename Amerikos mieste gyven-tojai iškilmingai apvai-kštinejo paminėjimus gar-bingo vergų išliuosuoto-jaus, — prezidento Abr. Linkolno, sako: „Taigi mat, kaip atsibuvo kapitalistų (Mano pabr.) šventė!“ Tą žmogų (Linkolną), kurį gerbia netik Amerika, bet ir visas pasaulis; tą žmogų, kuris žuvo nuo tyranų pa-samdyto niekšo kulkos, — mūsų „pažangūnai“ vadina „kapitalistų patronu“! Ar bereikia didesnės dvasiškos išgamystės?!

Paviršutinumas ir desperacija užblendė tokiems akis, ir jie visame, kas dabar yra, mato tik sutrunė-jimą, juodulius, purvus, be-tvarkę. Iš tokio mūsų jau-nimo, kažt ar išeis kuomet-nors dešimta dalelė ir rimtus žmones, kuriais mūsų tauta, mūsų istorija ir abelnai žmogija pasidžiaugtų!

Negeresniu keliu eina ir tie mūsų jaunikaičiai ir mergaitės, kurie neva ne-prigulmingai stovi nuo par-tiškumų ir kurie pramo-kę svetimų kalbų, turėjo pro-

gą trupučiuką paragauti tikrosios kultūros vaisiaus. Perskaito kokią vieną kni-gą Tolstojaus — jau skel-biasi esąs prozelitu „nesi-priešinimo piktam“; per-skaito Kautskio brošiūrėlę — jau menasi esąs sociolo-gijos žinovu; perskaito ko-kią Areibaševo ar Gorkio apysaką — gatavas desperatas; peržiūrės porą strai-psnelių iš Walt'o Whitman — jau rašo jo ūkanų mėg-džiojimus, kuriuos vargiai ir patsai žmogijos meilės genijus suprastų, jeigu iš grabo atsikeltų; dar kiti serga nuo Ibseno, kiti nuo Harmano „laisvosios mei-lės“ ir eugenizmo doktrinų. Kokia-nors brošiūrėlė Ba-kufino ar Kropotkino pa-darė pas mus nieko nepri-pažįstantį „anarchistą“ net eks-proprietorių... Prie ši-ko stūsišios mūsų jaunimo labai tinka senas lietuviš-kas priežodis: „Geriau ža-lias, negu nedavirės“. Ir ištikro nieko nėra sunkes-nio matyt, kaip šitokie mū-sų vaikinai, visokių doktri-nų ragautojai po truputi, niekad nieko neprivalo, ir nors save menasi esą so-tųs, vienok akyse visuome-nės miršta dvasiško troški-ri ir benaudės badu... Jie panašūs tam sakmės veršui-kui, kuris būdamas tarpe dviejų kupečių šieno ir vaikščiodamas nuo vieno prie-kito — vieno paragavęs, grįždamas prie antro, būk-čia skanesnis čedesis — ant galo nugaišo badu...

Toks mūsų jaunimo ty-pas tuo labiau apgailėtinas, kad greičium inteligentijos, iš jo visuomenė turi tiesą laukti gerų tautos darbinin-ku. Bet, ant nelaimės, ir ši dalis jaunimo dingsta. Nieko nėra nelaimingesnio, kaip mūsų nedamoksliai. Jie patįs save kankinasi nuolatiniu jieskojimu gyve-nimo tikslo. Bet kur jį ras? Prisideda prie tautišku draugijų. Čionai pasirodo per siauras vaikinui laukas ir perliešas dvasiai maistas. Pabėga iš čionai į katra-nros kampuį partijų. Ar čia jie nusiramis? Ne. Par-tijos, kaipo tik laikinų gyve-nimo sąlygų apsirėškima-s, neturi gilių žmoniškų tikslų, todėl trokštančių mūsų vaikinių nepasotina. Ir jie veikia atsisveikinę su partijomis, atsišalina nuo visko, — bando eit savaimė-tai anarchizmą studijuoja, tai motery klausimui nori patarnauti, tai kartais vėl grįžta prie tautišku klausimų, tai vėl į partijų reika-lus įsikiša. Ir taip blaško-

si, jokios gyvenimo idėos neišsidirba ir pasilieka to-kis vaikas bekybas tarpe dangaus ir žemės. Nieko nuodugnai nepažįsta, o įsi-mena bešas *viską žinančiu*. Tai sunkiausias tipas: iš vienos pusės atsidūoda šal-ta puikybė ir neapykanta ant žmonių, iš antros — juo-da desperacija ir nuolatinis kartojimas: „Aš jau niekur neprisidėsiu“...

Ką daryti, kad mūsų jau-nimas nežūtų? Čia yra už-duotis paties jaunimo ir pa-skirių individualų, — tų pa-čių, kurie tarp pilvo ir dval-ties jieškinių tampa smalti-ji desperacijos pulverį. Nežinau, rasi tai dar per-ankstyvas būtų vaistas, ku-rių čia norėčiau pasiūlyti, vienok pasiūlysiu.

Pastebėta yra, kad lietu-vių jaunuomenė labai mėg-ty filosofiskus klausimus, t. y. klausimus apie žmo-gaus gyvenimo esybę ir tik-slą, k. v. Dievą, tikėjimą, lūšią, draugijos susidėjimą ir tp. Tai vis įneina į filo-sofijos sritį. Kodėl mūsų jaunimui nepašvesti savo laisvų valandų studijavi-mui ir kritikos ir filosofijos? Čionai jie rastų išri-šimus klausimų apie tautys-tę, Dievą, religiją, gyvenimo tikslą, etc. Pradėtų nuo lengvesnių kritikų, — sakysim nuo rusų Bielins-kio, Hegelio, Černiševskio, paskiaus pereitų prie vokie-čių filosofų, kuriuos jau pa-žintų beskaitydami anuos rusų genijus. Išpradžios rodų jiems būtų sunkoku, bet kasdien nors po porą la-pų pastudijavus, atsivertų jų akis į pasaulį vis platyn, paaikštų tūkstančiai gyve-nimo klausimų, praplatėtų jaunikaičio protiška apyre-gė, ir per keletą metų mes iš tokio jaunimo susilauk-tume, jeigu jau ne dvasios milžinų, tai sveikų protiš-kai piliečių, kurie kiekvie-ną darbą atliktų su nauda mūsų tautai ir visai žmoni-jai. Tada jie parašytų ir į mūsų laikraščius gilesnius straipsnius, atėjus rinkimų dienai užbalsuotų už tą par-tiją, kuri tikrai sergėja var-gingosios liaudies interesus, o visais savo žodžiais, raš-tais ir darbais žibėtų akyse tautos, kaipo puikiausios doros ir žmoniškumo pa-vyzdys.

Jaunime! Į tave čia kal-bama. Apsiziūrėk, ant ko-kios pražūties krašto stovi, pakol dar nevelu!...

Vargomatis.

S. L. A. ir visuomenė.

Keletas savačių atgal bu-vo tilpęs „V. L.“ raštelis, kurio mieriu buvo nurodyti abipusius tarp S. L. A. ir visuomenės ryšius. Vienok S. L. A. yra perdidelis, jo reikalai perplatys ir santy-kiai su visuomene perįvai-rūs, kad viską tą galima bū-tų pakaktinai apkalbėti ry-bose nors ir kelių špaltų rašinėlio. Todėl šio straips-nelio, nors neyra mieriu gvildinti tuos įvairius tarp visuomenės ir mūsų di-džiausios organizacijos ry-šius ir santykius, kaip tą stengėsi padaryti minėto raštelio autorius, bet tik at-kreipti atidžią ant nekon-sekventiškumo (nenuoseklu-mo), kai kurių minėtame raštelį išvadžiojimų, ar nė-ra net „darodymų“.

Pradėjęs nuo visiems ži-nomos aksijomos (teisės aiš-kios pats- per save ir todėl nereikalaujančios prirody-mų), jog viskas turi dvi pusi — gerą ir blogą — ir kad todėl S. L. A. taipgi tu-ri abidvi pusi (gerą ir blo-gą), rašytojas toliaus išve-da, jog pagal jo nuomone (be abejonės; pilnai subjek-tiviška) S. L. A. dabar atne-ša visuomenei ne naudą, bet skriaudimą. Šits paskutinis išvedimas jau neyra neū-žginčinama aksijoma ir todėl rašytojas priveda kelis „da-rodymus“, pagal kuriuos, jo nuomone, S. L. A. gali būt pavadinatas visuomenės skriaudiku.

Svarbiausiu „darodymu“ yra nauja S. L. A. konstitu-cija, pagal kurią visi sąna-riai mokėdami po 10 centų sumokės per \$10.000 „užlai-kymui“ S. L. A. administracijai. Pagal rašytojo nuo-monę tie \$10.000 užlaikymui administracijos (kaip jis tvirtina) yra grynų-gryniausis skriaudimas *visuo-menės* (mano pabraukta).

Panašus išvedimas, pir-miausiai, yra nekonsekven-tišku — nerolgišku, o apart to dar neteisingu, kas paro-do arba rašytojo nepažini-mą reikalo, arba nepagirti-ną norą perstatyti skaityto-jams dalyką netikroį švie-soj.

Jis yra nelogišku todėl, kad jeigu S. L. A. sąnariai sumokėtų ir šimtą tūkstan-čių, vietoj dešimts, tai dar tas nieko bendro neturi su visuomene, nes S. L. A. sąnariai dar netveria visuomenės, o tik mažą, labai ma-žą jos dalį. Todėl jau, jeigu

drausta įstatymais, nesiklausus išeiti, kur nori. Pas jus yra taisomi teatrai, koncertai ir kitoki pasilinksminimai ir apsišvietimui susirinkimai. Be to jūs, kur buvę-nebuvę, galite rasti susiraminimą laikraštį ar kniugą pasiskaitę ir nusiraminę save kokioje-nors sunkioje valandoj. Teko man sykį skaityti vieno vaikinio iš Amerikos laiškas. Jo žodžiai man giliai į galvą įsmigo: «Baisiai, sako, man šioje šaly neramu, vien susiraminimu laikraščiais ir kniugomis». Sykį užklaustas vienas buvęs Amerikoje draugas: ar linksma Amerikoje, atsakė: «Apie linksnumą tiek tegalima pasakyti, — kuomet akmuo mestas iš rankos lakstys ore, kaip paukštis, tuomet galima bus lietuviui nusiraminti toje šalyje» ir pridūrė, kad tik tada bėdas pamiršta, kai užsiima skaityti kniugą ar laikraštį.

Tai gi, amerikiečiai išeiviai nors šitoki susiraminimą turi liuosą. Kitaip yra su lietuviams kareiviams. Jie negali be leidimo niekur išeiti, ir išėjus nevalia ant dailėsių gatvių vaikščioti; teatru neprieinama dėlei pinigų stokos: be to, jeigu mieste net rankas laikysi ne taip, kaip įstatymai liepia, nueisi po teismu. Discipline — baisi. Susiraminimo — jokio. Pasilieka sėdėti kazarmėse ir žūdyti liuosą laiką, kuris būtų jaunų lietuvių-kareivių sunaudotas apsišvietimui ir pagaminimui Lietuvai jaunų spēkų, gerų tautos darbininkų. Bet iš kur tas apšvietimas ingauti, neturint laikraščių nei kniugų?

Nuo jūs, broliai amerikiečiai, priguli susilpimas savo brolių tarnaujančių kareivioj. Kokių, sakysitė, būdu? O gi siuntinėjami jiems perkaitytas ir naujai nupirktas kniugas, užrašydami laikraščius, rašinėdami laiškus ir juose patūrėdami savo draugų, esančių kareiviojose, dvasią. Teko išsikalbėti su daugeliu kareivių, kurie turi Amerikoje po keletą brolių, seserų ir draugų. Sako, kad jie rašą į amerikiečių laiškus, o atsakymų negauna, retai kada-nors kokį vieną-kitą laišką.

Amerikiečiai-broliai! Neleiskite žūti kitur toli esantiems savo viengėnčiams. Patūrėkite jų dvasią ir tautystę. Kitaip daugelis tokių žūna mums ir tautai!..

Bogurskas.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

AMERIKA.

Vienas iš pačių karštųjų ir gal net karščiausių Amerikos gyvenime klausimų yra pradėtas risti Washingtono kongrese — tai sutartis su Kanados viešpatyste apie įvežimą ir išvežimą į abi pusi rubežiaus kanadiškų ir amerikoniškų išdirbinių ir produktų. Jau buvo rašyta, jogei anuomet syk Kanada buvo atsiuntusi į Washingtoną savo pasiuntinius. Šitie pasiuntiniai ant prezidento Tafto, padarę gerą įspūdį. Prezidentas prisidėjo viena da-

ryti, kad įvyktų su Kanada įmainų (reciprocity) sutartis (Įmainomis mes vadiname tą, kad iš Amerikos ir Kanados bus įsimaunoma produktais bei išdirbiniais, neimant akcėžes). Ir ištikro, nors mūsų prezidentas šiaip jau gana nerangus ir pusėtinas konservativas, bet už įmainas su Kanada pradėjo dėti galvą. Po jo intekme Mass. valstijos atstovas, Samas W. McCall, sutaisė „Įmainų projektą“ (Reciprocity Bill), ir nors su dideliu triukšmu, bet šią savaitę atstovų rūmė šis projektas perėjo. Dabar dar reiks laukti, kaip jis bus galutinai priimtas senatorių rūmė. Pranašaujama, kad pereis. — Kuometas projektas Amerikai svarbus? Kodėl taip karštai už jį ginėjasi ir kongrese, ir visuomenėje ir laikraščiuose? Jis Amerikos visuomenės svarbus tuomi, kad nemeta akcėžes nuo įvežamųjų iš Kanados *grūdų, vaisių, daržovių, pieno produktų ir žvėjų*. Šito visko amerikonas namie neužtenka, o Kanadoje, kaip žemdirbystės šaly, to net per daug. Todėl numetis akcėžę iš Kanados pusės ir atidarius rubežių, nupigis Amerikoje pragyvenimas, ir bus išrištas, nors iš dalies, bausis brangaus pragyvenimo klausimas. Iš antros pusės Kanada neturi mašinų, gelžies ir kitų dalykų, kokie išdirbami Amerikoje, bet dėlei akcėžių, — labai brangūs. Todėl Amerika įmainomis numės akcėžę nuo šitų išvežamų dalykų Kanadon. Ir abiejų šalių visuomenei tas išeis ant naudos. «Ranka ranką mazgos ir abidvi bus baltos». Bet šitam projektui yra daug ir priešų. Pirmiausia — stato šerį mūsų atgaleiviški fermeriai, kuri bėjosi, kad Kanados atidarymas esą nupigis jų javus ir vaisius. Žinoma, jie klaidingai spiriasi, nes nepuranta, kad ir jiems patiems dar daugiau atpigėčiau visokie perkamieji daiktai. Toliaus vėlgi priešinasi pusiau-civilizuoti Atlančio pakraščių žvėjai, kad jų žuvįs nupigsią. Išaiškink tu nieko neprótaujanties vandeninkaus, kad jie klysta! Fabrikų darbininkai nuo klaidų ir gi neišsilenkia, — jie šiaušias, kad, girdi, numetis akcėžę nuo išvežamų Kanadon mašinų, numazis jiems ir algas. Bet kad su tuomi pasididis pirkimas jų išdirbinių ir kad nupigis pragyvenimas jiems ir visai Amerikos visuomenei, jie dar nenuvokia. Ir taip iš visų pusių eina po laikraščius ginčai. Vienok vis gi atrodo, kad blaivus protas paims viršų ir kad įmainų sutartis tarp Amerikos ir Kanados įvyks. Jeigu įvyks, tai ant visų rinkų Amerikoje stosis didelė ir džiuginanti permala — nupuls pragyvenimo kaina, kurios iškilimas kuone padarė Amerikoje revoliucijos.

Sutartis su Kanada iššaukė kitą, visai naują priešų sąjungą. Taip, šitas pačios sutarties priešininkai kongrese sako: «Jeigu jau Kanada ir Amerika atliuosuo-

ja savo rubežius, kodėl tad šitų abiejų šalių nesuvienyti į vieną?» Taigi šiandėl, New Yorko atstovas Benet įnešė rezoliuciją, kuriuolė turėtų kongresas reikalauti mūsų prezidento Tafto, kad šisai pradėtų tarybas su Anglija: bene parduotų anoji Amerikai savo teisių ant Kanados protektorato. Rods šita rezoliucija susitiko daugelį priešų, vienok turi daug ir šalininkų. Čia gema baimė, kad perdidelis amerikonių išsižiojimas nenugazdintų Anglijos ir Kanados. Tada vieton draugiškos sutarties prasidėtų tik suirutė ir nuožvalgavimai. Anglijoje jau sujudo Dėdė Samą (amerikonus) piešti karikatūrose, kaipo besiperšantį prie Kanados-mergelės užkurioms...

Kas laukia ateityje republikonų partija, tai labai sunku įspėti, — berods spėti nei ne apsimoka, nes politikos laukas vis ant vandens pluduriuoja. Iš republikonų partijos atsikilo žinomųjų «insurgentų» šaka ir sutvėrė «Tautiška Republikonų Sąjunga» («National Republican League»), kuri ir pradėjo bugnyti į 1912 metais rinksimą Amerikos prezidentą, saviškį kandidatą — senatorių La Follette. Daugumas nerangiųjų republikonų ant šito fakto užsimerkia ir sako, kad šitai sandora esanti tik vaikų žaistas. Tačiau kitaip sprendžia rimtesni politikos veikėjai ir laikraščiai. Jie permato republikonų partijoje didelį skilimą ir pranašauja žlugimą senųjų konservatų šakos. La Follette yra žinomas, kaip geležinės valios, energijos, iškalbus, prakilius ir naujos galdynės žmogus. Paskutiniaisiais metais jisai savo kalbomis drebino visą kongresą. Jo vardas nenuėjo visuomenei iš lūpų ir akių. Jis įsigijo sympatiją. Na, o seniai republikonai rodos tyčia nieko nedarė, kad tik save publikos akyse nužemint. Prie to prisidėjo insurgentams kiti dideli karyviai. Pirmiausiai jie skelbia įvesią tiesius žmonių įvardijimus savo renkamujų valdininkų (ligišolei tuos įvardijimus atlikdavo susivažiavę politikieriai); toliaus įvesią ašturias rinkimų tiesas, prašalinsią kyšius; įvesią madą, kad patis žmonės, o ne rinkikų legislatūra, rinkytis sau senatorius; galiaus jie, kur tik jau liaudis bus prisirengusi ir reikalas, įvesią *iniciatyvą, referendumą, ir atšaukimą* (negerų viršinių). Tai yra puikiai nupiešta republikonų insurgentų iškaba, ir ji beabejonės prie savęs patrauks didelės balsuotojų minias. Bet dar didesnis yra insurgentų kazyrius — tai buvusis prezidentas Ruzveltas, kuris atvirai ir insurgentų prisidėjo ir jau važinėja su prakalbotomis, smerkdamas atgaleivius republikonus. Ką partija naudos, nežina. Bet visuomenės pirmynėiga iš to daug pasinaudos.

RUSIJA.

Dvi šalys svajoja perkasti per visą suvo viešpatystę tokį kanalą, kuriuomi galėtų vaikščioti laivai iš vienujurių į kitas. Viena iš tų viešpatystių yra Francija, kita — Rusija. Francija nori perkasti ravą išilgai visą šalį, pradėjus nuo Viduržemio Jūros iki Anglijos kanalui, Cherbourgo prieplaukon, kad nereikėtų mastyties pro nedraugiškas kanuoles Gibraltaro sumaugoje ir kad išsilenkti audringos Biscay Alkūnės. Rusija gi rengia panašų planą sujungti kanalą Juodmarį ir Baltiskąją Jūrą. Tuomet susimažintų iškasčiai užlaikymo dviejų laivynų, kurie dabar kiti ant Baltiko, ir negalėdami pereiti Dardanelių sumaugos, niekuomet negali susivienyti. Sumanytasai kanalas prasidėtų nuo Rygos ir eitų išilgai Dauguvos upę iki Vytebskui. Paskui eitų iki Kopys ir Dniepro upėn. Ištėn į Chersoną ir Juodmarį. Visas toks skersinis vanduo kelias prasiųstų iki 1800 mylių ir lėšiuotų į \$275,000,000. Kanalas vadintųsi: «Kanalas Caro Nikolajaus». Sumanytas esąs jau stipriai patatytas.

Londono rusiškon ambasador ir svetimų reikalų raštinėn Rusijos valdžia davė žinią, kad ji (Rusija) išsiunčianti į Činų parubežę kariuomenę. Tokią žinią davė Francijai ir Vokietijai. Kariuomenė esanti reikalinga pabaityti Činų, kurie nedalaiką su Rusija padarytos (1881 m.) sutarties: nebeleidžia rams liuosai pirkliauti po Mongoliją, siaurinę Rusijos teises Činuoje ir neleidžia inkurti rusiško konsulato Sianoje. Beabejonės kitos šalys į šitą činų prispyrimą į kamą žiūrės per pirštus, nes juk diena po diena ir jos su kareivių pagalba spirs činūs apie savo «teises» rūpindamos ir nerodės kad Rusija kištųsi.

Dūmoje spaliečiai ir kairieji, bekalbėdami apie surašvus Rusijos svetimtaučių ir svetimtikų — dėlei inkurimo jiems mokyklų, — intraukė į atskirą tautystę senai užmirštas ir nulemtas išnykimui tautas — *buriatų ir kalmikų*. Pasirodo, kad šitos tautos priskaito dar į 200,000 žmonių ir netik nemįslina numirti, bet kasmetas kyla tautiška ir protiška. Taip va kalmikai jau turi savo plačią literatūrą, vpač raštus iš teisių, historijos ir filosofijos sričių. Tos dvi aziatiškos gentys gyvena Astrachanijos ir Stauropolio gubernijose, beje yra dar išsisklaidžiusi išilgai upes Uraliaus, Kamos ir Terekos. Taip, ir menkiausias tautos nenori užmirti.

Sulyg valdžios programos universitetų profesoriai buvo jau pradėję siaurinti studentų teises. Bet veikiai atkando dantį. Vasario 10 d. daugeliu universitetų studentai pradėjo profesorius nedaleisti prie lekiųvų skaitymo Kievoje, Charkovoje, Maskvoje ir Varšavoje. Kelių dienų laiku ir visos Rusijos studentai pradėjo sekti tą pavyzdį.

Keletas tūkstančių moksleivių suorganizavo milžinišką universitetų streiką ir daugelį profesorių privertė atsisakyti nuo vietų. Rods policija būriais studentus areštuoja, bet streikas vis didyn auga, ir regis prisieis valdžiai pasirinkti vieną iš dviejų blogumų mažesni: ar uždaryti visus universitetus ar savo programą — siaurinę moksleivių teisių — vėl padėti į ministerijos šėpas.

Činų valdžia, nežiūrint į visą nedraugiškumą linkui Rusijos, atsisaukė į rusų valdžią, kad duotų pagalbą kovoti su Mandžurijoj bausiai siaučiančia džuma. Džuma jau siekia į patį vidurį Činų. Mieste Fudžandžanirapygardėse tiek žmonių išmirė, kad šimtai laivų metoma į upes, kuomi dar labiau užnuodija vandens šaltį orą. Negyvėlius šunįs tąso po laukus. Pagaliaus pačioje Činų sostinėje Pekine pradėjo mirti iš džumos totoriai, kurie nesvariausiai užsilaiko. Su džuma dabar stoja į kovą netik činiai ir rusai, bet ir Japonija, kuri nei paskyrė Tolimuoje Rytuose šokiąs dovanas: 100 jėnų (jėna = pusė dolerio) tam, kas daveš apie naują susirgimą džuma, 100 jėnų — už pranešimą apie pasimirimą, 10 jėnų — už suglobėjimą laivono nuo gatvės. Rusija gi kreipėsi į visas šalis, kad išsiųstų Azijon bakteriologijos žinovus, ir pati kasdien išsiunčia Mandžurijon liuosnorių daktarus. Tuometarpu kasdien išmiršta arti 500 žmonių. Baisi tai plėga!

IŠ VISUR.

× Romos laikraštis «Tribuna» rašo, kad vietinė policija užėjusi pėdsakas didelio anarhistų suokalbio. Esą buvę susitarę nužudyti visus karalius, katrie tik žada atvažiuoti šiemet į iškilmes, kurios yra rengiamos paminėjimui sukaktuvių Romos, tapusios viešpatystės sostapile.

× Iš Pietinės Amerikos atvyko į Franciją tūlas misijonierius ir buvo apsigyvenęs miestely Fonner, kaip klebonas. Tai buvo elegantiškas ir muzikališkas vyrukas, mylėjo dainas ir veikiai suorganizavo chorą, po vardu «Sventos Ceelijos aniuoliukai». Choran prigulėjo 24 mergytės, taip sau nuo 12-14 metų jaunumu. Neuzilgo viena iš tų jaunų dainininkų pasiskundė tėvams, kad jai labai skaudą. Daktaras apžiūrėjęs, rado ją išgėdintą. Veikiai susekta, kad vakarais bemokindamas dainuotikuningėlis ir visas mergaites subiaurojęs, tik išbaimės jos nedrįso vis sakyties. Dabar sėdi «muzikališkas» kuningėlis už grotų.

× Iš Portugalijos baigiamą vartyti svetimieji vienuoliai ir vienuolės. Neseniai policija atlydėjo iki rubežių būrį vienuolių domininkų. Šios buvo apsišėdę Irlandijoj, bet dabar rengiasi visos persikelti Amerikon. Čia da yra minkštos duonutės.

× Rusijos Dūmon yra įnešta įstatymas, kad visos rusų valdžios finansiški agentai užsieniuose, išimant tik Paryžių, privalo būt kokie-nors pirkliai, kaip praktiški žmonės. Pirmiaus būdavo šiaip-jau sau kokie poneliai, ar net caro giminės. Prie to Amerikoje tokisai agentas turėsiąs savo biurą ne Washingtone, bet New Yorke.

× Sūnus garsingojo italų karžygio, generolas Ricciotti Garibaldi, pradėjo rinkioti po Italiją liuosnorius, su kuriais eisias padėti Albanijai sukelti maištus prieš Turkiją. Mat paskutiniū laiku albanai bando atgauti sau autonomiją, o turkų valdžia baisiai tremia šitą judėjimą. Betremdamas laiks nuo laiko išžudo albanų patriotus, nors baltasis svietas nieko apie tai nežino, kadangi turkų laikraščiams uždrausta apie Albanijos padėjimą rašyti.

× Rusų švenčiausis synodas nusprendė perkelti iš Caricino, Saratovos gub., į Tulos dieceziją, garsingą juodašimėjų vadovą, popą Heliodorą. Pasirodė, kad Heliodoro labai įsigalėta, nes vos tą dažinojo parapijonai, tuojaus tūkstančiai dievotų rusų susirinko į cerkvę ir nutarė prieš synodą streikuoti: per ištisas šešias dienas, dieną ir naktį nėjo iš cerkvės, nieko nevalgė ir prie degančių žvakių šaukė-giedojo šventas giesmes. Valdžia nerisjo įsikšti. Ant galo fanatikai vienok pailso, streikas pairo, ir Heliodoras vistiek būsias iškeltas.

× Nicaraguoje vėl neramu. Anądien kažikas Managuoje padegė paplaidų sandėlį. Įvyko baisi eksplozija. Sakoma, būk tai esąs darbas numestoj prezidento Zelaya šalininkų. Todėl dangybė šitų šalininkų tapo areštuota ir naujasis prezidentas Estrada apšaukė visoje respublikoje karės padėjimą.

× Haagos tarptautinian trečiųjų teisman, Hollandijoj, parėjo pirmutinė tokios rūšies ir labai indomi byla. Buvo taip. Pervai kvoto 13 d. Londone buvo areštuotas tūlas indusas studentas, Vinayak Damodor Savarkar, kaip Indijos valdžių pajieškomas revoliucionierius. Bevežant jį atgal Indijon, sustojus garlaiviui francūzų prieplaukoje Marselles, indusas išlindo iš laivo per dėkio skylę ir išplaukė pakraštini. Bet jam bebėgiant gatvėmis, francūzų policija pagavo ir vėl atidavė anglų valdžioms. Francūzų socialistai parlamentė sukėlė protestą ir tapo parduota Haagos trečiųjų teisman. Kaip jis užsiubaigs, dar nežinia. Bet jau tapo padaryta pradžia, kad visos politiškus prasikaltėlius turėtų visos šalys tik per Haagą išgauti, jeigu išpuola bent išgauti visiškai. — Suomijoje, ties miesteliu Biorke, buvo ant ledo krygos pabudavota čielą žvejotojų kolonija, skaitant net 253 žmonių. Anadien

jūros pakraščiais užsiau-
smarki audra, kurios laiku
visą koloniją nunešė į jūras.
Išsiusti laivai niekur negali
nelaimingųjų žvejų surasti.

× Iš Romos telegramai
praneša, kad Italijoje cholero
s jau nebėsa.

× Girdėtis, kad tarp At-
lančio laivų kompanijų vėl
iškilio nesutikimai ir gal būt
lenktuvių odamies, vėl ims
numušinėti laivakorėjų kai-
nas.

× Anglijos valdžia labai
nerimauja. Ji neužganė-
dinta iš tų tarybų, kurias
pradėjo Amerika su Kana-
da. Bijosi mat, kad Kana-
da neišsprustų iš po Angli-
jos pavaldinystės ir neprisi-
jungtų prie Amerikos, apie
ką dabar visa burna šneka-
ma. Kad atgaivinti kana-
diečių meilę prie Anglijos
sosto, paskirta Kanados gu-
bernatorium karalienės Vik-
torijos sūnus, kunigaikštis
Connaught.

× Italų išradėjas Cerebo-
tani išrado kišeninį beviel-
nį telegrafą, kurį pavadino
„dešimtininku“. Kišenė-
sau turi aparatą ir telegra-
fuojį, kur nori.

× Rusija dabar pavirto į
amerikonų šventą vietą, kur
įvairi piligrimai keliauja.
Nesenai buvo išsiuntę kapi-
talistai savo paslą Ham-
mond, dabar apsilankė Pe-
terburgė du amerikoniai, re-
ligijų atstovai: tai Silas
McBee iš New Yorko ir
John Mott, vyriausias sekre-
torius „Pasaulio Krikščio-
nių Studentų Federacijos“.
Jie čiel valandą šnekėjėsi
su caru, paskui su Stolyp-
nu, metropolitais Antonium
ir Vladimiru ir kitais sta-
čiatikių cerkvės didžiūnais.
Būsią bandoma Amerikai
ir Rusijai susiartinti tikė-
jimū dalykuose. To ikšio-
lei mat trūko.

× Meksikos revoliucio-
nieriai vėl peria kailį val-
džios armijai. Rods Ame-
rika padeda valdžiai ir bu-
vo išdavusi varantą areš-
tuoti El Pasoje revoliucio-
nierių vadą Madero, bet šis
šiu laiku iš Amerikos pasie-
nių pasmuko, o sukilėliai
namie sustiprėjo ir vėl at-
mušė stiprovę Mexikalį.

× Vienoje pasimirė vienas
iš didžiausių Europos
kapitalistų, baronas Alber-
tas Rothschild, palikęs į šim-
tą milijonų dolerių turto.

× Prie visų Chinų nelai-
mių tebegrasia dar viena —
badas. An-Hui provincijoje
stovį ant mirties krašto
apie 1,000,000 chinų. Shan-
gajaus mieste yra susitvė-
ręs baduolių šelpimo komi-
tetas, kuris atsišaukė Ame-
rikon, kad sudėtų nors...
\$1,000,000 aukų.

Iš Lietuvos.

Liaudies mokyklos. Pra-
slinkusiais metais Vilniaus
mokslo apskrityje inkurta
803 naujų liaudies mokyklų.
jų tarpe: Vilniaus gub.
93; Kauno gub. 108.

KAUNAS. Kunigų per-
mainos. Kun. Šukšta, Ven-
džialogas klebonas, perke-
liams į Apytalaukį, kleb.,
kun. Mockus, Apytalaukio
klebonas, į Vendžialogą kle-
bonu, kun. Kriščiūnas, Abe-
lių kam., į Vabalninką kam.

kun. Kemešis, Vabalninko
kam., į Kauną.

Naujai pašvesti kunigai
paskirti: Žilinskas į Pabir-
žį, Milkevičius į Šiaulėnus.
Kun. Tumas, buvusias „Vil-
ties“ redaktorius, skiriamas
į Laižuvą klebonu.

**Kauno gub. žemės tvarko-
mosios komisijos** rūpesčiu
bus suruoštos paskaitos
apie gyvulių auginimą ir žemės
ūkų pakėlimą šiose
vietose: sausio 30 d. Pašy-
tynėje (Šiaulių pav.) tos pa-
skaitos tvers visą savaitę;
skaitys J. Tubelis, V. Krži-
ževičia ir M. Janavičia.
Sausio 24-30 d. Antuzav-
(Ežerėnų pav.) Sausio
31 d. iki vasario 6 d. Užpaly-
je (Ukmergės pav.) — skai-
tys J. Tubelis, I. Ivanavičia
ir Plavskis. Vasario 7-15
d. Ariogaloje (Kauno pav.).
Vasario 21-27 d. Upinoje
(Raseinių pav.) skaitys V.
Kržiževičia, M. Janavičia
ir veterinorius M. Veitas.

**ZEMAIČIŲ KALVARI-
JA.** Prieš Kalėdas Ge-
cėičių ir Sašaičių vyrai rin-
ko dešimtininką. Kaip pa-
prastai valsčiaus „vyresny-
bė“ perka „magaryčias“.
Žinomas daiktas, „mažieji“
nesiskiria nuo „didžiųjų“ —
visi perka. Taip ir ši kar-
tą; „išrinktasis“ nupirko
kiekvienam, vyrai po...4
baronkas. — Kokia tarnys-
tė, tokios ir magaryčios.

RUDYLIAI, Ukm. pav.
Sodžius nemažas, gyvena
arti 40 šeimynų. Laikraš-
čių tepareina „L. U. 2 egz. ir
„L. Z.“ 1 egz. Bet skaityti
rudiliečiai abelnai nemėg-
sta, retas tik kuris paima į
rankas knygą. Per Naujus
Metus vietinis jaunimas bu-
vo sutaisęs mažą vakarėlį,
pasilinksminimą. Vaidino
„Nesipriešink“. Ir rodo
kam kenktų tokie pasilinks-
minimai, bet ne...ant ryto-
jaus klebonas per pamokslą
„palaimino“ rudiliečius su
„vakaru“...„bedieviški dar-
bai“...„prapultis“ ir galop
visi „lankantieji“ tuos vaka-
rus gyvuliai“.

Alksnių Ponaitis.

KAMAJAI, Zarasų pav.
Gruodžio mėnesio pabaigoje
žemiečių viršininkas nutei-
sė tris Redžionių kaimo ūki-
ninkus atsėdėti po mėnesį.
Bausmė jiems paskirta už
tai, kad jie, išsiskirsčius į
vienasėdijas, pradėjo ardy-
ti „kapėlius“.

Paparčio Žiedas.

GRUŽDŽIAI, Šiaulių p.
Miestelis nemažas, bet inte-
ligentų visai nėra. — tiesa
yra klebonas ir daktaras —
bet abu neveikiančiu: kle-
bonas priešingas geriems
sumanymams, o daktaras
„negali“. Vaidinimų irgi
nesti, bet kas čia — vėl per-
dėjau: nedėdieniais esti
tokie vaidinimai, net koku-
žiūrėti, mat, turime bent ke-
lias (6) aludes ir monopolį.
Tas pats.

SIMONIS, Ukm. pav.
Čia yra „Blaiybės“ drau-
gija; kai kurie užsirašyt —
užsirašė, bet gert nesiliauja.
Geri blaivininkai! Gruodžio
25 buvo bl. draug. susirinki-
mas. Nutarta stengtis su-
mažinti karėjamų skaičių ir
taipogi, kad monopolis ket-
virtadieniais (turgų dienomis)
butų uždarytas.

Kurapha.

BARTININKAI, Vilka-
viškio pav. Sausio 9 d. bu-
vo valsčiaus sueiga. Daly-
vavo pavieto viršininko pa-
gelbininkas. Valsčiaus val-
dyba davė atskaitą iš perei-
tų metų. Po tam valsčiaus
raštininkas pranešė, kad
viršininkas reikalavęs at-
einantiems metams „stui-
kos“ su 2 risoriniais veži-
mais žandarams važiuoti, ir
karietos — viršininkams. Be-
to arkliai kad butų ne jau-
nesni, kaip 4 metų ir ne se-
nesni, kaip 12 metų. Vežikas
ir ne bet koks — su „forma“,
jaunas nuo 18 iki 30 metų
amžiaus. Tokios „stuikos“
be 1000 rublių neapsiima
niekas laikyti, todėl valsčius
vienbalsiai atsisakė pildyti
viršininko norus. Nuo Nau-
jų metų čia turėjo atsidary-
ti pačtos skyrius. Valsčiui
reikėjo duoti tik vietą, bet
valstiečiai atsisakė ir dabar
nežinia kas bus. Be to dar
valstiečiai pareikalavo, kad
viršaitis paliuosuotų sargą,
kuris būk daugumai esąs iš-
pykęs, o į jo vietą išsirinko
sau kitą.

(„Liet. Ūkin.“)

Lietuvos gubernijos. E-
ina gandas, būk valdžia keti-
nanti sutraukti į vieną vie-
tą: tris lietuvių apgyven-
tus Suvalkų gub. pavietus,
taip-pat Vilniaus ir Gardi-
no gub. tas dalis, kur dar lie-
tuviai užsiliko ir visą tą žemės
plotą išskirstyti į Kau-
no ir Šiaulių gubernijas.

SUVALKŪOSE sausio
26 d. bus *Pižarskio*, buvusio
slaptos policijos viršininko,
byla. Pižarskis kaltina-
mas, kad ėmęs kyšius, pla-
kęs suimtuosius ir t. t.

— Aleksos, Bliūdžių, Am-
brozevičiaus ir kitų tardy-
mas jau pabaigtas ir bus at-
iduotas prokurorui.

Išvygbė. 1910 m. iš Lie-
pojaus iškeliavo į užsienį,
daugiausiai į Ameriką, 23.
683 vyrai ir 15,665 moteris.
Vienuliška garlaivių buvo
užimtų vien išėivių išgabi-
nimu.

VILNIUS. Kunigas J.
Tumas, buvęs „Vilties“ re-
daktorius, paskirtas Laižu-
vos, Šiaulių pav. klebonu.
Laižuvosparapija guli Kur-
šės pasienyje ir turi apie
4000 gyventojų katalikų.

„Ruta“. Šeštadienį „Ru-
toj“ buvo kaukių vakaras.
Žmonių prisirinko neper-
daug. Ypač mažą buvo kau-
kių. Kostiumai taip-pat
neatsižymėjo gražumu ir es-
tetiškumu. Vos tris-keturi
kostiumai buvo grynai tau-
tiški ir tikrai gražūs. Tai-
sant sau kostiumą, vertėtų
didesnę atidžią atkreipti į
jo estetiškumą ir, kiek gali-
ma, daugiau prisilaikyti sa-
votiškumo.

Lukiškio kalėjime (Vil-
niuje) sėdi dabar 1174 kalini-
niai: kalėjimas pastatytas
7 ar 8 šimtams kaliniui.

**Paskaita L. Mokslo Drau-
gijoje.** Ketverge, sausio
20 d. vakare „Rutos“ salėje,
M. Draugijos komiteto posė-
džiui pasibaigus, d-ras J.
Basanavičius skaitė folklo-
ro studiją: „Apie levus lie-
tuvų ir kitų Europos tautų
pasakose“. Sulig draugi-
jos įstatų § 32 svečiai gali
dalyvauti posėdyje Draugi-
jos narių įvedamieje.

Vilniaus miesto budžetas.
1911 m. skiriama 1,295,367
rublių išlaidų, o įplaukos
apskaičtos 1,305,155 rub-
lių. Tokiu būdu laukiama
8,797 r. 75 kap. gryno pelno.
2-je keturklasių Vilniaus
miesto mokykloje gruodžio
21 d. buvo padaryta moki-
nių sąrašas pagal tautas.
Surašyta: lenkų 72, baltgu-
džių 54, rusų 18, lietuvių 11
(tame skaičiuje vienas sta-
čiatikis ir vienas totorius-
bajoras), vokiečių 11, žydų
3, ukrainiečių 3, čekas 1 ir
danas 1.

Lietuvos bajoro auka. Do-
mininkas Dovgiallo, tas-
pats, kur neseniai buvo pa-
kvietęs dėti aukas įsteigimui
Kraukovos universitete lietu-
vių kalbos docentūros, paau-
kojo dabar tuo-pačiu tikslu
drauge su savo žmona, gim-
nusia grafiute Chodkievi-
čaitė — 1000 rub.

Bičių dvarą, Ukmergės p.
nuspirko ministerij pirmi-
ninko Stolypino brolis.

Pasportų fabrikas. Ro-
kiškio miestelyje susekta
pasportų fabrikas, kuriame
būk dirbdavo daugybę pas-
portų ir pardavinėdavo juos
paskui įvairiuose miestuose
ir miesteliuose keliaujan-
tiems į užsienį visokiems
emigrantams. Būk suimta
draug ir korespondencija.

PILVIŠKIAI. Sausio
22 d. 1911 m. buvo nelaimin-
gos „Šviesos“ Pilviškių sky-
riaus likvidacijos susirinki-
mas. Pribuvo 12 narių, M.
Matulaičiui pirmininkau-
jant, susirinkimas nepai-
sant į susirinkusių narių
skaičių, buvo pripažintas
teisuotu, nes jis jau buvo
tam tikslui sušaukiamas an-
trą kartą. Administraciją
atstovavo p. Reklaitis.

Visas skyriaus turtas per
susirinkimą buvo išparduo-
tas: dekoracijos nupirko
p. Vosylis už 3 r. 50 k.,
kuningos parduota p. Rimšai
už 7 r. 90 k. ir p. Reklaičiui
už 50 k. Padarius atskaitą
kasoje pasiliko 9 r. 44 k., ku-
rią sumą susirinkimas nuta-
rė paaukauti Vilniaus „Ži-
burėlio“ naudai.

Gyvenimas Pilviškių
„Šviesos“ skyriaus buvo
trupas. Skyrius buvo in-
kurtas pradžioje 1906 metų
kovo mėn. ir 1908 metais
valdžios uždarytas. Per tą
laiką padaryta apie 20 susi-
rinkimų įvairiems Draugi-
jos tikslams; suruošta kele-
tas gerai pasisekusių vakarų
apšvietos naudai.

Valdžios smūgio susilauk-
ta, kuomet Draugijai buvo
pradėjus geriausia klotis.

Buv. pirm. M. Matulaitis.

**Klerikalai nori užkariauti
Peterburgą.** „Saltinio“ ad-
ministracija prisuntė Pe-
terburgan be jokio reikala-
vimo vietiniams laikraščių
pardavinėtojams didžiausį
pundą „Pirmievių žiedų“,
kur smarkiai užsiuolama
ant „Liet. Ūk-ko“ ir A. Bu-
lotos.

TIFLISAS. Susilaukėm
mės tiflisiečiai savo lietuvių
kuningo. Jaunas, — maty-
ti, — mylintis savo tautą, to-
dėl galima tikėtis, jog pakels
jis nupuolusią, čia gyvenan-
čių lietuvių dvasią ir paža-
dys iš miego tamsybių.

Atkėlė tą kunigėlį mums
ačiu mūsų klebono Antono-

vo rūpesiui. Męs liksime
savo klebonui dėkingi už tai,
kad jis mūsų lietuvių prašy-
mo išklausė.

Lietuvis.

MASKVA. Siemet Mask-
vos universitetą baigė šie
lietuviai-studentai: Linka,
Ip. Žilinskis, Jonavičius ir
Bielazaravičius — medicinos
fakultetą; St. Salkauskis ir
G. Liutkevičius — juri-
dišką fak.; Ignas Jonynas
historijos, filologijos fakul-
t. ir Vitkauskis — matemati-
kos fakultetą.

Nesenai, lapkričio mėn.
praėitų metų, p-lė B. Gied-
minaitė, valstybinius kvoti-
mus išdavus prie Maskvos
universiteto medic. fakul-
(augštuosius medicinos moks-
klus išėjo Lozanoi, Šveica-
rijoj), išvažiavo Lietuvon
praktikuoti.

Reikia tikėtis, kad ir kiti,
siemet baigiantieji Maskvos
universitetą, lietuviai seks
B. Giedminaitės pavyzdį.
Kirgizijoje ir „ziemstovose“
užtenka jau ir senesniųjų
mūsų draugų.

R. Sk.

(„Liet. Žin.“)

Ukrainiečių mokslo-lite-
ratūros mėnesiniam laikra-
štyje „Literaturno-Nau-
kovij Viestnik“, lapkričio
mėnesio numeryje išspaus-
dinta d-ro J. Basanavičiaus
straipsnis apie lietuvių dai-
nas.

KRUONIS, Vilniaus g.
Mūsų lenkai jau aprimo.
Agitatorė iš Vilniaus jau ne-
beatsilanko: Armanų okoli-
cosmerginos vėl sugrįžo prie
parapijinio choro ir noriai
mokinasi giedoti ir dainuoti
lietuviškai; iš Armano at-
sirado ir daugiau merginų,
norinčių lietuviškai giedoti,
tik nelaimė, kad tėvai nelei-
džia „po chlopsku spiewac“.
Iš Vileik neturtis šleklė
ters tekėti už turtingo
lietuvių, kad...„cha-
mas“.

RAGUVA, Ukm. apskr.
Girtuokliavimo pasekmės.
Sausio 7 dieną kuopa jaunų
vyrukų, gerokai inkausių-
sių, rusiškas dainas dainuo-
dami, nuvažiavo Pakritžio
sodžiu ir suėjo pas Juozą
Skrebį. Pas J. Skrebį vie-
šėjo tuo laiku vienas jaunas
vyrukas Vincas Vaitiekūnas
nu Panevėžio, kurs turėjo
su savim apie 30 rublių. Ži-
noma, neapsiėjo ir be gir-
tuokliavimo. Susėdė korto-
ti. L. Sinkūnas prakortavo
V. Vaitiekūniui 40 kap., iš ko
ir prasidėjo peštynės. Vai-
tiekūnas, pagriebęs nuo sto-
lo peilį, durė krūtinėn S. Sin-
kūniui, kurs sužeistas išbėgo
dar iš grėčios, bet, keletą žin-
gsnių pabėgėjęs, krito ant
vietos negyvas.

Tai matote, ką daro degti-
nė ir kortos.

Svirplėlis.

**Kiek eina įvairių laikraš-
čių Rusijoje.** Lapkričio mė-
nesį 1910 m. Rusijoje ėjo apie
1,700 įvairiomis kalbomis
laikraščių. Iš jų ėjo: rusų
kalba 1,347 (74%), lenkų —
197, vokiečių — 68, latvių —
41, igaučių — 35, žydų — 24,
armėnų — 27; kitų tautų po
mažiau; lietuvių laikraščių
Rusijoje ėjo tik 14. Dau-
giausiai laikraščių ėjo: Pe-
terburge 472, Maskvoje 204,
Varšuvoje 167, Rygoje 59,

Kieve 56, Odesoje 48, Tiflise
41, Vilniuj 34, Chakrove 30-
Revelyje 23, Kazaniuje 22 ir
t. t. Politikos, visuomenės
ir literatūros laikraščių bu-
vo 702, pusiau valdiškų laik-
raščių — 197, bažnytiniamis
ir tikėjimo reikalams skiria-
mų — 493, ūkio — 122, pra-
monės — 120 ir t. t. Mažiausia
laikraščių buvo skiriamų
filosofijai ir psichologijai,
nes tik 6. Iš visų tų laikraš-
čių dauguma (934) inkurta
paskutiniuos sešiais metais,
bet ir kiti nepersenai pradė-
ję eiti. Daugiau, kaip 100
metų, turi tik apie 10-tį laik-
raščių, iš jų patį seniausį
Rusijoje (iš dabar einančių-
jų, žinoma): „Peterb. Vie-
domosti“ — 185 metai ir „St.
Peterburger Zeitung“ —
taip-pat 185 metai.

*Varšavos universitetas ir
lenkai.* Kaip lenkų boyko-
tuojama Varšavos universi-
tetas, galima iš to numanyti,
kad iš 1,999 studentų, lenkų
tėra tik apie šimta (katalikų
119, bet tame skaičiuje anot
„G. C.“ yra lietuvių ir vokie-
čių). Rusų-stačiatikių yra
1,552; žydų — 185; evangeli-
kų — 48 ir 8 kitų tikėjimų. Iš
visų 1,999 studentų, gymna-
zijas baigė tik 552 studentu;
kiti išėję tik stačiatikių dva-
sisškūstais seminarijas; 443
studentai gi nėra da-gi nei
pilno seminarijų mokslo bai-
gę, o tik keturias klisas.
Tuo atžvilgiu Varšavos uni-
versitetas stovi paskutinioje
vietoje tarp visų Rusijos
universitetų.

KAUNAS. (Mūsų kor.)
Šiame laike Kaune gyvuoja
keliolika lietuviškų draugi-
jų. Jos rengia vakarus, pasi-
silinksminimus; darbininkai
Šančiuose turi Švento Juo-
zapo draugiją, kuri taip-pat
daug darbuojasi. Lietuvių
kalba visur jau skamba ant
Kauno gatvių: daugybė lie-
tuvių mokinių ir šiaip inte-
ligentijos. Žodžiu sakant,
Kaunas ima viršų. Apgarsi-
nimai tėra tik vien lietuvi-
kai ir gudiškaai atspausdinta,
lenkų kalbos valdžia nepri-
pažįsta.

Klevelis.

DARSUNISKIS, Vil-
niaus gub. (Mūsų koresp.)
kor.) Puikioje vietoje guli
šis bažnytkiemis ant Nemu-
no kranto. Gamta jo puikių
puikčiausia. Aplinkui miš-
kai, šimtamečių užaugintos
pušės, eglės stuko. Kalnai
pušės, eglės stuko. Kalnai
apaugę medeliais. Čion Ne-
munas bėga vingiuodamas.
Bet pačiam miestely ašaros
verčias iš akių, kyla krūti-
nėje skausmas, širdį skauda
pažiūrėjus, kaip nelaimin-
gai mūsų broliai gyvena!
Aludžių priaugę, stovi ke-
liolika; monopolis žydi; vi-
sos žabangos broliams mūsų
užstatytos. Verksmai, de-
javimai nelaimingų mote-
riškių, kurių vyrai perdien
sėdi smūklėje, o nelaimingi
vaikeliai, nevalge, apiply-
šę... Grįtelėje tamsuma,
baisu... Tiesa, čion susi-
tvėrė blaiybės skyrius, ku-
ris uoliai kovoja prieš gir-
tuoklybę. Bet da per dide-
lis...

Tiek to tuo tarpu apie
brolius Darsuniškietius.

Klevelis.

PERŽVALGA.

× **Rusija samdo pinkertoniečius.** Pastaraisiais metais iš Rusijos pabėgo labai daug įvairių plėšikų, tų tarpe ir anarchistais prisidengusių expropriatorių. Dauguma jų atsidūrė Amerikoje. Čionai rusų valdžia atsiuntė savo šnipus, kurie keletą intariamųjų expropriatorių susekė ir suėmė (ant nelaimės, kartais ingriebdami ir nekaltus žmones bei politikos prasikaltėlius). Bet rusai šnipai, nemokėdami anglų kalbos, neką gerą valdžiai tenuveikė. Didžiausi bankų išvogėjai, kokių ir Amerikoje netrūksta, gyvena sau šnipų panosė ir juokiasi iš jų. Todėl Rusijos valdžia štai ką išmislė. Ji, kaip rašo rusų laikraščiai, expropriatorių gaudymą pavedė garsiems Amerikos šnipams-pinkertoniečiams. Tuo tikslu vieną iš jų gabiausį kviečia Rusijon, o kiti čionai Amerikoje darbuosis, gaudami iš rusų valdžios algą po 30 rub. ant pačios, o už vieną sugautą expropriatorių dar ir procentus!

Su plėšikais tai lai sau valdžia žinotųsi. Bet čia dabar gema klausimas: ar pinkertoniečiai atskirs nuo jų ir politiskus prasikaltėlius?

× **Apie ateivius čia encyklopedija!** Kaip žinome, dar 1907 m. vasario 20 d. Washingtono kongresas paskyrė komisiją (The Immigration Commission), kuriai buvo pavesta nuodugniai ištirti ateivystės klausimą. Šita komisija iki šiolai taip «nuodugniai» darbuosi, kad surinko įvairių įvairiausių žinių net... 38 tomus. Tai čia encyklopedija! Pakol kas šioje encyklopedijoje tebėra viskas sumaišyta-sujaukta. Prisieis dar keletas metų dirbti, iki bus išnešta ateivystės įstatymas nuo 20 puslapių.

× **«Tėv» 7 N p. Laukis apsi- kelbia išleisias prenumerat. keliu labai svarbų veikalėlių — «Gyvu- lių protas», parašytą vokiečio daktaro T. Zell. Kurie prisūs iš- leidėjui iki 1 balandžio 50 c., tie prie šito veikalo dar gausią knig- gelę «Apie dievystės idėjos išsi- vystymą». Adresas: 2817 Union Ave., Chicago.**

× **Nauji laikraščiai.** Prie sy- kį minėtojo mėnesinio «literatū- ros žurnalo» «Aidas» eisančio iš Waterburio, laikraščiuose garsi- nasi dar vienas naujas — tai bū- siąs savaitinis «literatūros, politi- kos, populiariskai-moksliskas», vardu «Laisvė», kurį pradedianti leisti to vardo bendrovė iš Bosto- no, nuo rugpjūčio mėnesio. Tad Bostone vėl bus du laikraščiai.

× **«Lietuva» 7 N p.** paminėjusi apie Will Irwin'o straipsnių seri- ją, pradėtą spausdinti savaitinia- me laikraštėje «Collier's» — ku- riame autorius plačiai aprašo, ko- kie yra ir kokie turėtų būti laik- raščiai, — priduria savo mintį, kad dėlei mūsų laikraščių page- rinimo, vertėtų ir mums suorgani- zuoti gerus sandarbininkus-žinių rinkėjus. Tą pataria neužmiršti būsiančiam laikraštinkų susiva- žiavimui.

Gerai pasakyta. Tik šita mintis jau nebe nauja. Ji buvo atveju at- vejis mūsų laikraščiuose pasiro- džiusi. Ir vis niekas jos negalėjo pakelt augštin, iki pernai laik- raštinkų susivažiavimas buvo jau rimtai prašnekęs, apie suor- ganizavimą reporterių. Bet ir tai iki šiolai dar nieko nepadarėta. Kad šitas reikės padaryti, tai ne- užginamas klausimas, kaip ir da- gelis prie mūsų laikraštijos page- rinimo. Bet tai jau laikraštinių- kų dalykas. Dabar reiktų laik- raštinkams jau pradėti reng- ties prie naujo susivažiavimo.

× **Lietuviška observatorija.** Neseniai Amerikos lietuviai įsigi- jo muzikos konservatoriją (p. M. Petrausko, Chicagoj). Dabar skaitome «Liet.», jog turime jau ir... astronomijos observatoriją. Tai kun. Petraičio (taip gi Chica- goj), kuris esąs didelis astrono- mijos mylėtojas. Pirmiaus turė- jės savo observatoriją, kuri pasi- rodžiūsi — perankšta. Todėl da- bar esąs ant Saginaw gatvės sta- tomas net tam tikras rūmas.

Gerai. Reiškia, jog dar nevisi mūsų kuningėliai yra nieko ne- veikiančiais. Tik gaila, kad to- kių, kaip kun. Petraičis, nepri- skaitytum nei ant vienos rankos pirštų...

+ **„Amerikos Žinios“ mirė.** Mums rašo artimi žmonės nuo Chicagoje ėjusio laikraštuko «Amerikos Žinios», kad tas laik- raštis jau nebeisias.

ATGAL.

Tėvui pasimirus Antanas liko vyriausia namuose galva. Tėvo gerai gyventa. Antanas iš pra- džios ir gi laikėsi pusėtinai.

Nors Antanas mamą da drūtą turėjo, tačiau užsimanė apsi- vesti... Jo pavardė Moliugis. Mo- liugis įsižiūrėjo į Zelzinytę ir nus- prendė ją vest už moterį.

Apsivedė. Gyveno vienus metus — gerai, kitus — gerai. Paskui Moliugie- nė patėmėjo, kad tų, ką vyrai Amerikoje — moteris gražiai ap- sirengė — puikios...

— Antanuk! Važiuk į Ame- riką...
— Kodėl taip sakai?
— Taip. Uždirbsi pinigų — būsim ponai...
— Ponai!
— Žiūrėk kai kiti.
— Kad aš tingiu dirbt...
— Tai, širdžiuk! Vienus, ki- tus metus padirbsi, o paskui...
— O kas paskui?
— Bus gerai.

Antanas atsisėdo ant suolo ir žiūrėjo į savo vaikutį, kuris ką tik pradėjo kėblinėti. Taip jis mylėjo tą kūdikį; būdavo parėjęs nuo darbo pasisodina ant kelių ir žaidžia.

— Mama liep į Ameriką va- žiuot, ar tu leisi mane?
— Apa-pa, ale-le! — atsakė vai- kas.
— Važiuk, tėvai! Aš su vai- ku laukiau laiška, pinigų...
— Kas dirbs žemė?
— P pinigų parsiusi — aš pasi- samdysiu.
— Matai!

Nuo nuolatinio moteries šnekė- jimo Antanas ingavo abejonę... Pasiidėjo jis kepurę ir tarė:

— O iš kur pinigų imt kelio- nei?
— Arklius parduok ir bus.
— Gera pasaka!...
Pasiėmęs kirvį Antanas pradė- jo tašyti iš beržo kurpes. Tašy- damas manė apie tai, kad būt ir jam gerai turėt pinigų...
Moliugienė susiėjosu Tamečkienė, kurios vyras buvo Amerikoje.
— O ką vyras rašo?
— Gerai... P pinigų sulaukiau.
— Ar daug?
— Šimtą.
— Šimtą! Pone tu.
— Pavydi!!
— Ne, širdelė!

Tamačkienė pažiūrėjo į Moliu- gienę. Nesulygisi... Tamač- kienės andarokas gražus; austas su šilkvilnėms... Moliugienė at- siduso ir tarė:

— Ugi aš savajam kalu, kalu, kad važiuotų — nenor.
— Ką jis sako?
— Tingias... Ten reikią sun- kiai dirbt.

— Ir tingėt ir daug turėt nega- lima! — atsōvė Tamačkienė.

Širdelės pasibučiuavo į burną ir persiskyrė. Moliugienė parėjus namo pradėjo barskėt:

— Kas iš tokio mūs gyvenimo?
— Kas trūksta?
— Visko!

Čkininkas-Moliugis žiūrėjo į žąsis gagenančias ant kiemo ir mąstė...

— Ar reiks važiuot jau, ar ką.
— Bepigu, kad tau Dievas duo- tų dvasią šventą!...

— Nebijai nei, kad aš per balą važiuodamas prigerčiau...
— Aš gausiu jaunesnį... — at- sakė moteris.

Mūsų ūkininkas, moteries už- žavėtas pardavė arklius. Tačiau kelionei į Ameriką da permažai buvo pinigų. Pasiskolinę jis, bet palūkanos, kontraktai... Nu- vedė ir pardavė jis da ir karvę...
Sventė...

Užbaigęs reikalą su pinigais kelionei — verkdamas persis- kyrė su motere ir kūdikiu, ir iš- važiovo ten ten, kur veršiai mi- dų geria...

Tilžėje nusipirkęs laivakortę pasijuto su mažai pinigų pasi- lėkęs... Važiuoja tolyn... At- važiojo į New Yorką. Čia reika- lauja parodyt penkiasdešimts rublių.

Nėr...
Priplaukoje atvedė jam lietu- vį, kuris pradėjo klausinėti:

— Neturi tamsta tiek pinin- gų!!
— Neturiu — jis atsakė.
— Turėsi grįžt atgal...
— Atgal!?!...

Moliugini šiurpuliai perėjo per kūną... Jis nusiminęs tarė:

— Gal tamsta prašytum jų, gal leistų.
— Jie neklauso...
— Tai tamsta sakai, kad rei- kės grįžt atgal!?

— Atgal...
Žodis «atgal» pas jį ingavo la- bai blogą prasmę... Už kelių dienų sodina jį į laivą ir veža at- gal...

Už kiek laiko jau jis namie...
— Tu jau pone... — pasakė parėjęs moteris.

— Dėl Dievo!... Kas čia?!...
— Pridirbau pinigų — netu- rėsime nei kur dėt...
— Taip greit...
— Prikopiau maišą ir parva- žiauvau...
— Tu meluoji!

Vyras metė kepurę į žemę ir prabilo:

— Tai per tave!
— Kas yra?
— Sugražino atgal!
— Atgal!

— Tai uždarbis!...
— Ar iš toli?
— Nuo-pat Amerikos kranto.
— O dievulėliau!

Pirmiaus ūkininkas, gyveno pusėtinai, o dabar, moteries «A- merikas» inbradino į skurdą... Bėt nuo dabar jie išgijo nuo karš- tligės ponais būt...
29-1-1911 m.

Šliburis.

Aprėdykite žvirblių baidyklę pagal paskučiausios mados, o pats apsilvilkite prastais rubais ir atsi- stokite griežimui su baidykle. Pamatsite, kam pirmiausiai žmonės nulėns galvą — baidyk- lei ar jums.

Daugumas pasilieka mandagiais viens su kitu tik potom, kaip su- sipyksta.

Kiltadvasis žmogus visuomet sunkiai kenčia matydamas arti- mo nelaimę, tartum jis yra tos nelaimės priežastis.

Iš Amerikos.

Chiniečiai kerpa kasas. Nuo 19 d. vasario tūkstančiai Ameri- koje gyvenančių chiniečių pradė- jo kirpti savo kasas. Mat tą die- ną inėjo galėn toksai chinų impe- ratoriaus paliepinas. Viena Chi- cagos firma ėmė iš barbiერიų chi- niečių plaukus supirkinėti. Jie mat labai ilgi, juodi ir gražiai blizga. Iš jų dirbs perukas, ku- rias trumpaplaukės amerikankos už gerus pinigus išpirks.

Linkolno šventė. Užpereitą ne- dėdienį (12 vasario) pripuolo vieno iš Amerikos garbingiausių vyrų gimtadienio šventė — Abra- amo Linkolno, 16-tojo iš eilės Suv. Valst. prezidento. Linkolnas gi- mė 1809 m. Kentucky valstijoje. Ingijo didžiausi pasaulinį garšą, kaipo paluosuotojas iš vergijos 4 milijonų negrų. Už tai bet gi intužo vergų savininkai, kurie pa- samdė aktorių J. Booth, kad Lin- kolną nužudytų. Tas niekadėjas prisilino prie prezidento Linko- lno, atėjusio į vieną teatrą Wash- ingtone (14 balandžio, 1864 m.) ir užmušė. Rods paskiaus areš- tavusieji kareiviai ir patį Booth'ą nugalavo.

Kaip kasmetas, taip ir siemet po visą Ameriką Linkolno šventė buvo iškilmingai švenčiama.

Pražuvo 11 lenkų. Cokedale, Colo., vasario 15 d. koksų kasyk- lėse įvyko baisus gazų plyšimas. Žuvo 17 kalnakasių, tų tarpe 11 lenkų (žuvę Andrius Ranauskas ir Juozas Makrušis — lyg būtų su lietuviškom pavardėm). Devy- ni lenkai priklausė į «Związek Narodowy» ir nuneša sykių čia- la eilę posmertinių.

Pasimirė arcivyskupas Ryan. Vasario 11 d. Philadelphioje pa- simirė vienas iš didesnių katalikų bažnyčios valdonų, Patrick John Ryan, baigdamas 80-tus metus amžiaus. Jo iškilmingos laidotu- vės atsiuvo 16 d. vasario. Jo vie- tą tuotarpu pildo pavyskupis Ed. Prendergast.

Velionis arcivyskupas Ryan ir lietuviams buvo gerai žinomas. Jis daug kartų buvo aplankytas lie- tuvių, besilybinėjančių su savo kuningais. Parąpįj kivrėuose velionis, suprantama, palaikyd- avo vis kuningų pusę...
Lenkų organizacijos vaidai. Viena iš didžiausių Amerikos len- kų organizacijų — «Zjednoczenie Polsko Rzymsko Katolicka» pra- gyvena savo sunkiausių krizį. Pr- skambėjo skandalas apie viršini- kų išaikvojimą keliolikos tūkstan- čių dolerių, buvo teismai, o dabar Chicagoje atsiuvojęs iš 147 kuopų atstovų viečius (konferencija) ta- riasi sušaukti nepaprastą seimą, kuriame persijos visą organizaci- ją. Iš rėčio kris daugybė kunin- gėlių, kurie prisidėjo prie išaik- vojimo pinigų, tą dengė ir per sa- vo organą muilino lenkams akis.

Pertraukė rekolekcijas. Bang- or, Me., teologiškoje seminarijoje apie 50 kuningų laikė rekolekci- jas. Po maldų visi sumigo gym- nazijoje ant aslos, pasikloję žipo- nus. Kaž-kokie juokdariai su- mįslino šposą. Iš šone esančios bolų ristinės (bowling alley) su- rinkta visos didelės bolės, sudėta į geldą ir per langą paleista jos gimnazijon. Visos bolės staigu su didžiausiu triukšmu nubildėjo kuningams ant galvų. Pakilo baisus gremderis; mįslyta, kad na- mas griūna. Dabar policija jie- ko niekadėjų. Bet kur tau juos suras!

Kiek Amerika papjauna gyvu- lių. Cenzo biūro apyskaitoje ra- šo, jog per 1909 m. buvo Ameriko-

je papjauna įvairių gyvulių 68, 403,000. Tų tarpe 31,960,000 vien- tik kiaulių. Visa ta mėsa buvo ne vienų amerikonų suvalgyta, nes didelę dalį mėsos išveža Anglijon, Vokietijon ir kitur. Todėl nežiū- rint j tai, kad amerikonai kasdien valgo mėsą, neišpuola per metus ant žmogaus nei pusė gyvulio. — Be viršuj minėtų papjautų mėšai dar 411,300 gyvulių padvėse ar tapo pribairgti ir sunaudoti į mi- lą, etc.

Dar prie Jocio kompanijos. Pensylvanijos distrikto teismas (Eastern District Court) praneša visiems, kurie yra užinteresuoti garsinga buvusia Jocio kompani- ja — «Atlas Trading Association», kad 28 d. vasario, po No. 308 Walnut Str., Philadelphia, Pa., bus laikomas galutinas per- žiūrėjimas tos firmos rokundų ir valdiškias jos uždengimas. Prie- to dar paaiskina bankrūtų tyri- nėtojas, p. Richard Hunter, kad jokių pinigų tos firmos nebėsa. Todėl buvusie akcionieriai — ga- li važiuot, gali nevažiuot — nie- ko negaus.

Protestai prie valdžią. Visose Meksikos parubežių valstijose amerikonai socialistai, uñijistai ir šiaip piliečiai rengia milžiniš- kus susirinkimus ir protestuoja prieš valdžią už siuntimą kariuo- menės, kuri gaudo perbėgančius rubežių Meksikos revoliucijonie- rius.

Lenkai socialistai prie anglų. Iš lenkų socialistų sąjungos Ame- rikoje jau pora metų atgal atsi- klo nemaža šaka ir prisidėjo prie anglų «Socialist Party». Šitie lenkai socialistai dabar tampa ap- vienijami bendron slavų socialis- tų (slovėnų, kroatų, serbų, bulga- rų) dalin ir skiriama jiems vie- nas viršininkas — vertėjas, kuris gimtose slavų kalbose informuos savo tautiečius iš partijos veiki- mų. Vertėjui skiriama \$50 mė- nesinės algos.

Negras kandidatuoja ant ma- yoro. Rods tai nebutų naujiena, bet amerikonai skaito už vieną iš didžiausių: Chicago miesto ma- yoro rinkimuosna, tarp kitų, pa- sidavė kandidatu (nuo republi- konų partijos) negras Ch. Gas- ton. Beje, pasidavė ir lenkas, Jonas Smulskis.

Dėl sūnaus palaidojo 17 žmo- nių. Salt Lake City, Utah, anuomlaik įvyko baisus plyšimas parako dirbtuvėje ir sumalė 17 žmonių, kurie visi buvo italai ir graikai. Jų tarpe žuvo ir jaunas užveizėtojas McGuire. Jo moti- na joku būdu nebegalėjo išskirti savo sūnaus lavono, todėl šiandė- l su didele iškilme palaidojo savo lėšomis visus nelaiminguo- sius ateivius.

Grumoja nužudymu Amerikos valdininkams. Washington, D. C. gauta anonymiškas laiškas, kuriame nupiešta žmogaus kau- kolė ir sakoma, kad būsių nužū- dyti šie valdininkai: Išdo Sekre- torius MacVeagh, jo pagalbinin- kas Andrew ir Utah valstijos se- natorius Smoot, užtai, kad jie į valdišką graviravimo ir spustu- vės biūrą nori įvesti didelės spē- kos mašinas, kurios mat prašalis dang darbininkų.

Buvo prarijus žemė žmogų. Ties miesteliu Duryea, netoli Wilkes Barre, Pa., staigu įslinko didelis žemės plotas. Mat apa- čioje stovi tušti tuneliai nuo iš- imtos anglės. Žemė slinkdama pagavo einantį tūlą William Horb ir nunešė į gilybes. Kažin- kokiu stebūklū žmogus išliko gy- vas ir dašliaužė iki kasyklų, kur angliakasiai užėjo jį apalpusį ir

išnešė viršun. Rods sulaūzyta tris šonkauliai ir išsukta kulšis, vienok Horb sako pagysias.

Iš juoko numirė. Cincinnati, O., rusiškų žydų synagogoje, va- sario 18 d., tarpe maldų žydai pradėjo krėst juokus. Tūlas Mo- zes Einhorn ėmė saktų kokią ten juokingą baiką. Iš to visi ėmė juoktis ir pats Einhorn tiek juo- kėsi, kad besijuokdamas krito ant žemės ir pastiro negyvas.

Milžiniška socialistų firma. Findlay, Ohio, įsikurė didžiuliau- sia spaustuvė socialistiškų raštų. Trumpu laiku ji uždėjo 51 socia- listiškų laikraščių valstijose Ohio, Indiana, Pennsylvania ir New York.

Socialistų skaičius. «The So- cialist Party Official Bulletin» rašo, kad į pabaigą 1910 metų anglų socialistų partija turėjo 58,011 narių, mokačių partijon mokestis.

New Yorko žinios.

— Miesto valdžią paskyrė 5 milijonus dolerių pagražinimui bulvaro, žinomo po vardu «River Side Drive». Iš tų pinigų, jei- gu kontraktieriai, kaip paprastai daroma, nors ir pusę suvogtų, bet visgi už likusius bus pagražinta dalis priemiesčio, kuriame vasa- ros laiku smagu darbininkams šventadienias išėiti ir pakvėpuo- ti šviežiu oru.

— Pasodintas tapo į Sing Sing kalėjimą Irwinas J. Wider, kuris išvogė Rusų-Chinų banką. Už pirmą kaltybę gausa 5 metus, už antrą — 9. Išviso sėdės 14 me- tų. Be to dar yra tris kaltybės.

— Vieno iš New Yorko turtuo- lių, Francis Arnold, prapuolė dukte — Darata Arnold. Tėvas išpradžių siūlė milijoną dolerių, kas ją suras. Atsirado visokių jieskotojų. Vieni sakėsi matę ją Bostone, kiti Philadelphioje, tretie net...Italijoje. Pagaliaus daugelis spėjo, jog dukte su kuom pabėgo ir jog tėvai žino, kur ji, tik nori ingyti garšą. Bet merginos tėvas dabar perdavė vi- są dalyką miesto prokurorui Whitman. Jisai esąs persitikri- nęs, kad mergina kas nužūdė.

— Ant kovo 22 dienos New Yorko socialistai ir darbo unijos rengia Carnegie Salėje milžiniš- ką minių susirinkimą, su tikslu — galutinai aptarti: kokios politi- kos reikia darbininkų luomams laikyties linkni moterų klausimo, ypač sufragizmo. 250 miesto su- sivenijusių unijų, kiekviena aki- ria po 20 delegatų į šį susirinki- mą.

— New Yorkan atvyko senyvas vengrų politikierius ir veikėjas — grasas Albert Apponyi. Jo mi- sija esanti skelbti visasvietinę santaiką ir suartinti amerikiečius su Europa. Pirmieviai vengrai, gyveną New Yorke, su ovacijo- mis savo tautietį pasitiko. Bet užtai kiti net surengė protestus priešais Apponyi, kam jisai va- žiuojąs mokinti kitus, o namie, — t. y. Vengrijoje priešinas įvedi- mui lygių balsavimo teisių. — Apponyi dabar išvažiovo Cleve- landan ir į kitas vengrų koloni- jas.

— Bombų sproginėjimai po se- novės tebeveikia. Taip subatos naktį ant 89 Baxter str. bomba suardė kvatierą italo Edouardo, apdegino jį patį su žmona ir mir- tinai apdraskė kūdikį. Taipgi ant 110 E. 106 gatvės karieta pri- važiovo prie daktaro, italo Ber- dalia namų, išmetė dinamitą ir greitai nulėkė. Dinamitas suar- dė prieangį ir nugązdino apliki- nius žmones. Abiejuose atstū-

kimuose kaltė metama ant «Juo-
dosios Rankos» piktadėjų.

— Pastaruoju laiku priviso
daug moterų vienuolių, kurios
renka «neturteliams» aukas. Bet
pasirodė, kad tai paprastos uba-
gės, persirėdę į vienuoles.

— Ant White Star linijos gar-
laivio «Laurentic» atvyko New
Yorkan būris airių vienuolių-mi-
niškų, dominikonų zokono, ku-
rias Portugalijos valdžia išvairi-
si. Po apskelbimo valdžios dek-
reto nuo 10 d. spalnio, 1910, Por-
tugalijos vienuoliams pasidaręs
nebegalimas gyvenimas. Žmonės
ant gatvių ėmę mėtyti purvais,
akmenimis ir koliai. Šitos vie-
nuolės važiuoja į Baker City,
Ore., kur jos įsteigė savo kon-
ventą ir mokyklą.

— Iš Ellis Island imigracijos
valdyba sugrąžino savo lėšomis
Rusijos pavaldinį, tūlą Benjamin
Rosenthal (matomai, žydą), ku-
ris buvo atvykęs iš Panamos. Ji-
sai nuolat važinėjęs iš Amerikos
Panamat ir susekta, kad išveža-
ves iščia merginas, kurias parda-
vinėjo į paleistuvystės namus.
Merginas gaudydavo daugiausiai
iš ateivių.

— Arlington salėje, ant St.
Marks Place, atsibuvo metinė
konvencija Ruminijos žydų, gy-
venančių Suv. Valst. Dalyvavo
apie 300 delegatų, reprezentuo-
juojančių 40,000 ruminiskų žydų.
Tarpe svarbesnių nutarimų reikia
paminėti išnešti du protestai: vie-
nas — prieš Amerikos valdžią už
siaurinimą ateivystės, antras —
prieš Rusijos valdžią, kuri nepri-
pažįsta žydų, Amerikos piliečių,
pasportų.

Vietinės žinios.

— Ir vėl kelios plytelės prie
Vilniū statomo Lietuviško Tau-
tiško Namo. Draugystė Šv. Ka-
zimiero per metinį susirinkimą
nutarė paaukauti nuo kožo są-
nario po 5 c. budavojimui viršų
minėto namo, o tuom pasidarys
\$16.50. Prieg tam draugystė su-
mažino ant vienų metų įstojimą
draugystę net iki 30 metų senu-
mo sąnariai bus priimami tik už
\$1. Draugystė yra laisvų pažval-
gų.

J. M.

— Užpereiname utarninko va-
kare, p. Draugelio salėje atsibuvo
«Liaudies Mokyklos» paskaita—
«Iš visuotinosios istorijos». Skai-
tė p. Bol. Lapienis apie senovės
Egipto gyventojus, jų papročius,
rėdą ir tt. Lekcija ant užbaigos
buvo pailiustruota su pagalba ra-
dioskopo. Žmonių susirinko ne-
mažai, nežūrint į nevalyva tuo-
met buvusį orą. Po lekcijos p.
J. Šimonis dainavo solo «Aš už
juri žiemavojau» ir p. Pr. Nar-
vydas deklamavo juokingą poe-
mėlę: «Nebarnauja apetitas»,
kurį taipgi iliustravo paveikslė-
liais nuo radioskopo. Ant užbai-
gos p. A. T. Račiūnas rodė kruto-
muosius paveikslus.

— McCaddin Memorial salėje,
ant Berry str. lietuviai vėl turėjo
savo teatrą — 15 d. vasario. Šiuo
kartu jį surengė vietinės parapir-
jos vadovai, vadovaujant vargo-
nininkui, p. St. Rakauskui. Lošė:
«Katriutė». Tik gaila, kad pat-
sai lošimas visai buvo prastas.
Aktorai rodo išmokinti, bet ne-
būta kam jų sutvarkyt. Ant
kiek svetimaučiai iš pirmesnių
lietuviškų lošimų šioje salėje
gėrėjosi, ant tiek šitas lošimas
ant jų padarė prastą įspūdį.

— Maaspath, L. I. «Liaudies
Mokykla» seredų vakarais skaito
referatus. Iki šiol jau trys re-
feratai buvo skaityti: du J. O.

Sirvydas «Iš Lietuvos etnografi-
jos» ir vieną P. Narvydas skaitė
Leono referatą apie poetišką lie-
tuviškų dainų gražybę. Paskai-
tos atsibūna priebažnytinėje sa-
lėje. Ten-pat būna rodomi A. T.
Račiūno krutomieji paveikslai.

— Nelaimė patiko žinomą lie-
tuvių veikėją, J. M. Danielių, ku-
riam New Yorke fabrike dirbant
mašina pagavo ranką.

— Apsivedė žinomas lietuvis,
«Garso» duonkepės užveizda, p.
J. Urnevičius su Natalija Sutkai-
čiute.

— Užpereiną savaitę buvo išva-
žiuoję į Philadelphia p. V. Jan-
kauskas, imigracijos biūro in-
spektorius nuo Ellis Island, per-
egzaminuoti lietuvius, kurių ke-
tas buvo padavę aplikacijas, no-
rėdami gauti vietas imigracijos
įstaigose. Egzamenavosi apie
14 lietuvių; jų tarpe buvo 3 iš
Brooklyno: S. Rakauskas (vie-
tinis vargoninkas), F. Juskevi-
čius (dirbęs Grochovskio ofise)
ir dar vienas lietuvis kareivis.
Lietuvių kalbos egzamenus gerai
išlaikę p. Juskauskas ir V. Dauk-
sis iš Philadelphijos.

— Nuo pereinios savaitės Brook-
lyne ir apylinkėse labai tankiai
krito sniegas ir iškildavo pusty-
nai. Tūkstančiai darbininkų ne-
spėja nuvalyti gatvių.

— Dr. Fredas Cook, apie kurį
kiek daug buvo triukšmo su atra-
limu šiaurės žemgalio, dabar ra-
niai sau apsigyveno Brooklyne
ir pardavinėja laikraščiams straip-
snius. Pereinio nedėdienio
«World» atspausdino jo straip-
sni, kuriame Cook'as aprašo apie
keliautojus į pietinį žemgalį, į
nežinomą šalį, suvirš šešiais mili-
jonais ketvirtuotų mylių ledų
kalnais apklota. Dabar ten ke-
liauja iš šešių šalių ekspedicijos:
amerikonų, anglų, vokiečių, japo-
nų, norvegų ir škotų. Cook'as
leđa laižybas, kad pirmiausiai į
pietinį žemgalį pribūsią vokiečiai.

Liaudies Mokyklos paskaitos.

Antros pusės šito sezono laiku
Liaudies Mokykla turės sekantias
paskaitas (pirmesnės jau čia pra-
leista):

Vasario mėnesiu:
25 d. p. J. O. Sirvydo trečias re-
feratas Iš Etnografijos.
Kovo mėnesiu:
7 d. Dr. Aldonos Šliupitės-Jan-
kauskienės referatas Iš Hygie-
nos.

13 d. p. B. Lapienio antras refe-
ratas Iš Abelnosios Historijos.

21 d. p. V. Jankausko referatas
ant tēmos: Viešpatijų Surėdy-
mas (Civics).

28 d. p. A. Lelio trečias refera-
tas Iš Kultūros Historijos.

Balandžio mėnesiu:
4 d. p. P. Bukšnaičio ketvirtas
referatas Iš Geografijos.
10 d. p. J. O. Sirvydo ketvirtas
referatas Iš Etnografijos.

18 d. p. A. T. Račiūno referatas
ant tēmos: Kas tai yra Kinemato
grafas?

25 d. p. B. Lapienio trečias re-
feratas Iš Abelnosios Historijos.

Gegužio mėnesiu:
2 d. p. J. Baniulio referatas
Mintis apie Poeziją.

8 d. N. N. paskaita ant tēmos
Kas mums artimesnis?

Paskaitos atsibus p. P. Drau-
gelio salėje, 73 Grand str., vaka-
rais, reguliariškai kas utarninkas
išėmus kiekvieną antrą utarninką
mėnesy, kuri paskaita bus atkel-
ta panedėlin.

Po kiekvienos paskaitos bus ro-
domi tai radioskopu paveikslėliai.
Tai dailus krutomieji paveikslai:
šitą vakaro dalį ves žinomas kine-
matografas, Liaudies Mokyklos
narys, p. A. T. Račiūnas. Paveik-
slai bus taikomi prie referatų tē-
mos, podraug bus įmainoma šiaip
įvairių bėgančių paveikslų: histo-
riškų, geografiškų ir juokingų.

Norintieji užsikviesti į kita-
vietas referentus iš Liaudies Mo-
kyklos, ar šiaip reikalui esant su-
jauja susinesti, meldžiame kreip-
ties valdybon šiuo adresu:

P. Bukšnaitis,
141 Washington Str.,
New York City.

Įrašai in Redakcija.

Gerb. Red. ir išleistuvė!

Jeigu kas pasakytų, kad lietu-
vių tauta neturi savo atgimimo
praicitės, atsakyčiau, netiesa!
Jeigu kas pasakytų, kad lietuviai
neturi palinkimų — atsakyčiau,
netiesa! Jeigu kas vėl pasakytų,
kad tarp lietuvių nėra pasišven-
tėlių, — tą patį pasakyčiau. Jei-
gu kas dar tvirtintų, kad lietuviai
neturi inteligentijos, ir gi pasaky-
čiau, kad netiesa.

Bet gal pasakysite, kad aš tą
viską tvirtinu iš savo noro ir ma-
nymo, atsakyčiau — netiesa!

As turiu tvirta, nestumšama
liudininką, kuris viską patvirtis,
— tas liudininkas «Vienybė Lie-
tuvnikų».

Šmet jį švenčia ketvirdali met-
simčio savo gyvenimo, per kurį
jį rinko mus tautos dirvoje vai-
si. Toji dirva buvo usnėta ir
dagiuota, bet apdirbėjas savo dar-
bo nepaliovė dirbęs. Už tai šian-
dien jis gali su užsigandėdiniu
atsižvelgt į savo darbo vaisius.

Pasivėlinu, kad sveikint «Vie-
nybę Lietuvnikų» per Jubilėjinį
numerį, nes aplinkybės taip
padarė, bet neskaitau pervalai
sveikint su įstojimu į naują met-
simčio dalį, į naują veikimo era,
kurioje tiktuosi «Vien. Lietu-
vnikų» užrašys dar svarbesnius
nuotikius iš lietuvių gyvenimo.

Pirmieji mano išreikšti žodžiai
atsimušė ant šio laikraščio spal-
ty, todėl didžiausias mano noras
yra, kad sekantis Jubilėjus pada-
rytų didelį pluoštą mano žodžių,
kurios manau išreikšti ateity.

Pasveikindamas Jus, išleistoja
ir redakcija, su taja laime, kuri
pateko dėl Jūsų, t. y. švesti su-
kaktuves, liektu su geriausiai
linkėjimais Jūsų buvusis ir bū-
siantis bendradarbis

A. Bernotas.

Gerb. V. L. Red!

Nuosirdžiai meldžiū indeti šias
keles eilutes į Jūsų laikraštį, kaip
atsakymą į p. P. Mikolainio kla-
simą, tilpusį «V. L.» N 6.

Taip, p. Mikolaini, 5 «V. L.» N
bekalbėdamas supratu dabartinę
Amerikos Lietuvių Susivienijimo
administraciją ir rėmiausi vien-
tik Susivien. pamatais, būtent:
konstitucija. Pagal konstituci-
jos § 3 skirsnio XIV tik tada
Susiv. narys gerai stovi, kada jis
kas mėnuo užsimoka apart pos-
nertinės mokesčio po 9 c. Susiv.
valdymo lėšoms, po 5 c. organui ir
po 10 c. kuopai (1 tautišką centą
upleidžiū) arba kartu po 24 c.
Kuopos užlaikymas, valdymo lė-
šos ir organas — yra Susivien.
administracija, atliekanti įvairias
funkcijas. Taigi tuos 24 c. pa-
lauginkim ant 12 (mėnesių) ir
lar ant 9,000 (narių, kaip aš sa-
vo straipsnelyje dariau) tad gau-
sime \$25,920. Taigi pagal kons-
tituciją įsaina, kad užlaikymas
visos Susiv. administracijos per
mėnuo lėšuoja \$25,920. (Žodį lė-
šuoja pabraukiu todėl, kad p. M.
suprato jį kaipo eikvoja, o tame
didelis skirtumas.)

Link sinekuristų nieko negali-
ma pasakyt. Nei konstitucijoje,
nei seimo nutarimuose nesimato:
kiek, kam bus apmokama — to-
dėl apie tai nėra kalbos. Kalbu
apie tai, kas yra faktų.

(Žiur. ant 8 pusl.)

KAZYS PUIDA.

Zemės Giesmė

APYSAKA.

PIRMOJI DALIS.

NEMUNAS.

Dangus išpat ryto apsiniaukė, su-
raukė debesimis gauruotą kaktą; skruostai,
šūrupaus pavasario vėjo glostomi, nuolatos
virpėjo, tarytum kas visą dangaus-slėpinių
čsybę erzino. Žiemos rūbą numetę, laukai
gulėjo išsitiesę, pliki, lyg koks milžinas, jė-
gu nustojęs. Gulėjo be mažiausio gyvybės
ženklų, be noro pasijudinti, išsauti iš Per-
grubės duosnių pabučiavimų žalumynų vai-
nikus, kvietkuotus margus pievų kaurus,
medžių lapų skaras. Laukai, yt paliegs
žmogus, laukė kol jų nesužadis skardus deivės
šauksmas, kol jiems nepalieps kelties iš
ziemos snaudulio negalės, iš apmirimo sap-
no, iš tinginio guolio...

Tiktai Nemunas, numetęs prievarta
užkrautą žiemos jungą, drumstu, purvinu
vandenimi ritos praamžiname guolyje tarp
kalnų, slamančių miškų; kėlės iš savo pata-
lo, lipo ant krantų, klojos ant siauručių pie-
vų audinių, bučiavo išmirkusias gėlių-žolių
šaknis ir pasakojo praamžinos senovės slėp-
ninius, apsakinėjo savo ištaškos slaptinim-
gas dējas. Vėjas blaškos po upės guolį,
draikas tarpkalnėse, krato Nemuno bangas
ir supa kas-kartą smagiau «Keistutį».

Ant garlaivio viršaus nematyti kelei-
vių: šūrupus pavasario oras suvarė visus
kajuton. Kajutos viduryje stovi maža ge-
ležinė krosnelė, keleiviai spiečias aplinkui
jos ir šildo sustyrusius sąnarius. Tiktai
kapitonas, išdininkas ir tarnai sukiojasi po
viršų.

Antrame garlaivio gale, ties įeina-
mųjų pirmosios klesos durų, stovi atsirėmęs
į bartą jaunas, aukšto ūgio vaikas. Go-
džiomis, karščiuojančiomis akimis dairosi
po upės klonį: kalnai neleidžia žvelgesiui
skrysti į tolą. Bet mintis eina skardžiai
kalnų, miškų, skardžiai tolės — mintis ne-
pažįsta kliūčių savo kelionėje. Jos, yt jūra
audros metu, nardo Oginto krūtinėje, vilni-
mis liejas širdin ir kelia iš praicitės dulkių
skaisčios jaunybės paveikslus-atminimus.

Štai nekalto kūdikio metai ilga pa-
veikslų eile pralekia pro akis pašėlusiam
laukiniame atminimų-verpetų šokyje...
Štai vaikėso rūpesniai-vargai, laimės-nelai-
mės, yt tyčiodamiesi, slenka pamažu...
Štai jauniko vargas-sopulys, tarytum ilga
amžinastis, tęsiasi pamažu, slenka, yt mir-
tim baustino žmogaus mintis...

Atminimai vienas už kito bėga, vie-
nas kitą pakeičia, vienas iš kito juokias, ty-
čiojas ir, sopulio taku bėgdami, visi skubi-
nas vienon vieton, visi telkias nesuprasti-
non, neužjausimon dabartin.

O dabartis atsistojo akyse, yt baisi
krūvina žaizda, iššiepė bedantį, apipelijusį
snukį ir šypsos kvailu, beprotišku nusišyp-
sojimu. Bet ant pačios tos šlykščios žaizdos
krantelio, ant lieso, virpaus, yt siūlas, lie-
menėlio svyruoja ilgų metų, besapnių nak-
čių Svajojimų Gėlė...

Ir smelkias į akis bausis reginys...

Mato, yt patsai ten būtų tą valandą,
grabą, — grabe guli tėvas. Juodas švarkas
dengia gimdytoju kūną. Nuo darbo pailsu-
sios, suvargusios raukšlėtos rankos spau-
žia prie krūtinės kaž-kokio šventojo pa-
veikslėlį. Žiba galva, yt amžių rūbų apvil-
ta, guli užmerktomis akimis, negyvais ner-
vų bruožais. Mirtis ištiesė ant to žmogaus
sparnus, priglaudė vargų sukankintą galvą
prie savo krūtinės, lūpoms padavė Mirties-
Pasilsio geralo atsigerti ir nuvedė jo vėlę
nežinios-nebūties viešpatijon...

Ir štai mintis atsiklaupė prie gyvų
žmogaus darbų grabo ir pamatė negalės pa-
veikslą, nesutvers, lūpos nieko neištars,
mintis neišskris iš čia. Ir visa jaunos jėgos
galybė prisiglaudė jos prie šaltos sustyrusios
tėvo rankos ir sopulio ekstazoje kaž-
ką sakė, kaž-ką šnabždėjo. Ir mintis nes-
tengė jausmo žodžio rūbais apvilkti, nesten-
gė balso pagimdyti — jausmas gimė krūti-
nėje ir joje mirė...

Nepaprastos mintis kilo Oginto gal-
voje. Tiek metų auklėti, širdies kraujo
maitinami svajojimai šiandien, tokią bausių

dieną, žada įsikūnyti. Ir rodos jam, kad jis
tik dabar suprato, atjautė savo svajojimų
tikrąją prasmę. Rodos jam, kad tasai ne-
paprastas tėvų žemės troškimas, kartais net
godumo ribas siekias, yra pašėlusiai bausis,
nuodėmingas, nežmoniškas. Kartais krūti-
nės gėlmėse sukyla beprotiška kvaila min-
tis. Rodos tuomet jam, kad jo svajojimų-
troškimų nenustojanti jėga tėvą užmušė...
Ir bausios šmėklos smelkias tuomet tonžai-
don, mintis surūdijusia vinimi lenda į sme-
genis, jausmai sąžinės kadu remia širdin ir
šnabžda pusiau tyčiodamiesi, pusiau šypso-
damiesi:

— Turi, ko taip norėjai!...

Nemuno vilnys ritas, pasakoja viena
kitai savo kelionės išpūdžius, žinutes, ku-
rias patyrė iš Nėries-sesutės vilnių. Švini-
nės, sunkios, išsidraikiusios debesys, yt be-
pročio mintis, lekia pašėlusiam vėliu šoky-
je ir lydi jas gaudulingas vėjo himnas.

Storas «Keistučio» birbynės balsas
šoko į išsiūbavusių pavasario orą. Vėjas
pagavo tą balsą, drėbė jį nuo birbynės žem-
myn, ant laivo grindų, net tas sudejavo ir,
nė atsikvėpti nedavęs, sugriebė iš naujo į-
siutusio greitumo nagais ir nunešė į kalnus,
į miškus, į pievas ir mirštančiais likučiais
drėbė jį į bažnyčios sienas.

Garlaisvis bėgo, slinko, plaukė pro
kalnų skiauteres, pro miškų tamsius taš-
kus, pro aukštai ant kalnų riogsančias baž-
nyčias, kurios, yt senovės Kūrėjų-Kūrėjai,
išskėtė bokšto rankas, ištiesė jas dangun
palaiminimą kvieždamos ant tų mažučių,
pilkasermėgių galiūnų.

Staiga iš-uz Oginto pečių prabilo,
lyg kuomet gildėtas balsas:

— *Mnie šis zdaje, co to pan Ogint?*

Ogintas atsisuko ir pamatė garlaivio
išdininką-Mejerą.

Keliatą metų nebuvošiam žmogui sa-
vo krašte, pažįstami anuomet žmonės rodos
lyg ne tais pačiais, lyg kad kas jų veidus bū-
tų užmaršos tinklu apvilkęs. Ir kuomet pa-
sistengusi mintis pradreskia tą tinklą, tuo-
met pamato gerai pažįstamą žmogų. Atsi-
tikimų atminimai, drauge su tuom žmo-
gum pragyventi, verpetais veržiasi pro išti-
są eilę apskritai imant pragyventi atsitiki-
mų ir, tikrojon savo vėžėn pataikinę, liejas
sraunos užėnuopiamo tikrumo vėžėn.

Ogintas pastovėjo valandėlę, atidžiai
tyrinėjo užkalbinusiojo veidą ir pratiesė į jį
ranką:

— Taip, taip, pons Mejer, tai aš...

— *I coš odrazo pokazalo še...* — at-
siliepė nudžiūgęs. — *Či na dlugo do siebia?*
— užklaudė, valandėlę patylėjęs.

— Nežinau, matysiu kaip reikalai
susidės, gal reikės visiškai kaime apsigy-
venti, — atsiliepė Ogintas.

Mejeras jautė Ogintas neprabilęs į
jį lenkiškai, nes gerai žinojo, kad su mokan-
čiais lietuviškai — lenkiškai nekaltės.

— Ho, ho! Ponas daktaras kaime! —
nusistebėjo gudriomis savo akutėmis, yt ką
nuodėmingo būtų tame užtėmijęs. — Tie-
sa, tiesa, — pridūrė kiek patylėjęs, — tik
motina ir sesuo beliko...

Užgavo nenoromis opiąją stygą. Oginto
antakiai susiraukė, lūpos, krusterėjusios
pakampeliuose, smarkiai susičiaupė. Akis
tiktaai gyvaužibėjo, yt būtų ko įjėskio-
sios, kas jį golumą patenkinti stengtų...

— Taip tai, taip, pons Mejer...

— Aha, kas tikėjosi! — šukterėjo iš-
dininkas ir nusisuko kiton pusėn. Sunkus
slogutis užgrauvo ant senelio žydo krūtinės
ir draskė ją skaisčių praicitės atminimų na-
gais. Mintis, yt laukų vėsula, šoko galvon,
pakuteno gerklėje ir prabilo ašarų laisais.

Ogintas pažvelgė į verkiančio žydo
nugarą, palingavo galva ir nusisuko į Ne-
muną, išmeigė akis į vilnis ir, rodos, jaunos
jėgos vinimis stengėsi savo sopulį prikalti
prie vilnių, kad bėgdamos nežinomon, am-
žių kelionėn ir jo sopulį toje žiloje budgnė-
je paskandytų...

Bet skausmas augo, kilo iš savo pele-
nų, kaip ta gėstančios ugnavietės kibirkštis
pelenų paslėpta. Akyse susispietė ir sopu-
lys ir jėga, kuri tą sopulį sulaikyti stengė.
Akis blizgėjo, virpėjo sopulio erzinašos.
Ogintas paėmė Mejerą už peties, pats neži-
nodamas, ką daras, lyg būtų gailėsi prie jo
jautęs už sukeltus atminimus.

Mejeras atsigrėžė, pažvelgė dar drėg-
nomis akimis į Ogintą ir, yt savo klaidą su-
pratęs, raminančiu balsu atsiliepė:

(T. b.)

**Stebuklingieji balsai
ir pilvakalbyste.**
(Tęsa.)

Vajevada ir visi činovnikai nusistebėjo ir nusigando. Tyrinėtojas (sliedovatel) tuoj pradėjo merginą kvosti; šioji stovėjo suspaudusi lūpas ir nesikrutindama.

— Kas tu esif—klaušė tyrinėtojas, rvelnio, sėdinčio pilve.

— Piktą dvasia,— atsakė iš kur-tai toli kimus kūdikiškas balsas.— Vadinuosi Ivan Grigorjev Meščerin; užgimsiu aš ryt, o patupdė mane į Irinos skilvį, barščiuose, merga Vasilisa Lomakova, ketveri metai atgal!

— Iš kur tu?—klaušė toliau tyrinėtojas.

— Iš vandenio!

Činovnikai nežinojo patįs, ką bedaryti. Pašaukta merga Vasilisa užsigynė nieko nežinanti. Vajevada neišdrįsdamas pats tą painią bylą išrišti, — raportavo apie tą viską į viršausiąją Siberijos kanceliariją Tobolske, o mergaitę Iriną atidavė į vienuolyną (kloštorij), paliepdamas perdėtinei aštriai mergaitę prižiūrėti ir tankiai vedžioti cerkvėn.

Bet Siberijos viršausioji kanceliarija taip-pat nedrįso imt ant savęs to stebuklingo dalyko atsakomybę ir visus dokumentus pasiuntė į Peterburgo slaptoją kanceliariją, kur visus dalykus vedė bausis Užakovas, carienės Onos numylėtinis.

Vienok, kol žinios daėjo į Peterburgą,—Irina vėl visus Tomske išgąsdino.

Kazokas Perevodčikov, buvęs Irinos sargu kloštoriuje, atėjo pas vajevadę ir papasakojo, kad rugpjūčio 31 d., kada jis stovėjęs prie durų ant sargybos, šėtonas iš Irinos skilvio pradėjęs jį kolioti ir keikti kuobiauariaisiais žodžiais, o paskui pradėjęs su visais atsisveikinti ir liepęs atidaryti kambario duris, nes jis turįs eiti į vandenį. Kada duris tapo atidarytos, gulintios ant suolo Irinos burna buvusi plačiai išsižiojusi, pradėjęsios varvėti seilės, paskui pasirodė tarsi dūmai, o po to Irina pasakiusi, kad «iš josios gerklės nežinia kas išlindo, tarsi šlapia varna, ir šėtono josios pilve jau neblikė.»

Vajevada vėl nusigando. Pašaukta kloštoriaus viršininkė ir vienuolės kazoko žodžius patvirtino. Prisiėjo vėl naują raportą į Tobolską siųsti.

— Bet iš ten, jauėjo gautas iš Peterburgo aštrus paliepimas—arėstoti visus tame dalyke liūdininkus ir pristatyti į Tobolską. Ten liepta Iriną «išvedus į daržinę iškvosti su prigašdinimu», kas ją išmokino tokį nebūtą dalyką, kokių tikslų dėlei ir kokios naudos tikėdamasi jį tą darę, o Meščeriną taip-pat «su prigašdinimu» kvosti, iš kur ir kada jis dažinojo apie šėtoną esantįjį Irinos pilve. Visus liūdininkus buvo liepta, arehieriųjį gąsdinant Dievo teismu ir pragaro kanciomis, pasakyti tikrą tiesą «kodėl jie pramanė tokius liūdinimus, ant ko pasitikėdami ir kas juos prikalbino». Jeigu gi jie kaltais neprisi-pažįsį, tai visus, pradėdant nuo kloštoriaus viršininkės, nuvedus į daržinę aštriai ir «su prigašdinimu» iškvosti. Slaptoji kanceliarija, duodama tokius, tais laikais patarimus, žiaurus paliepinus, tvirtai tikėjosi, kad kvotimai «su prigašdinimu» kas reikšdavo torturas prie stulpo ir plakimą rykštėmis —išaiškįs dalyką.

Ir ištikrųjų, plakama Irina greitai prisipažino, kad ji jokių su šėtonu susidraugavimų neturėjusi, kad ji tą viską padariusi pati savaimu, o kokiū būdu tai nežinanti, nes tuomi laiku buvusi be sąmonės.

Perdėtinė prisipažino, kad ji jokios šlapios varnos, nei dūmų nemačiusi, tik girdėjusi tolimą balsą. Kazokas, pasirodė, kad pats visai nieko nematė, nei girdėjo, o pasakojo tik tą, ką girdėjo nuo perdėtinės. Vienuolės taip-pat buvę nieko negirdėjusios. Meščerinovas pasakė, kad apie Irinos užkerėjimą jis pirmiausiai sužinojęs nuo josios motinos, o kaip tik pats išgirdęs balsą iš pilvo,—tuojaus nuvedęs mergaitę pas vajevadę. Irinos motina pasakė, kad jos dukterė sirgusi šiltine, nuo ko turėjusi nusilpusį protą ir vidurių gurguliavimą, kurį ji ir palaukiusi už piktą dvasią.

Liūdininkai, pasirašiusieji po pirmuoju Irinos kvotimo protokolu pasakė, kad jie suvisu nieko nežiną ir pasirašė tik vajevadai liepiant.

Toks tai galutinis protokolas tapo pasiųstas Peterburgan, iš kur veik į metus gautas šioks nuosprendis: 1) Iriną, už melagingą išmišlą apie vėlinį pilve sėdintį, nuplakti rykštėmis ir, išpjovus šnerves, išsiųsti katorgan; 2) tarnaitę Vasilisą paliuosnot; 3) Meščeriną už melagingą liūdinimą nuplakti be pasigailėjimo ir atiduoti į kareivius; 4) Irinos motiną nuplaktus paleisti; 5) vajevadai Ugrimovui, už tą, kad neištyrė kaip reikia apie vėlinį ir už tokį išmišlį apskelbimą, uždėti pininginę pabaudą ant 300 r.; 6) tyrinėtoją, kvotusį Iriną,—nubausiti ant 50 r.

(Užbaigta bus.)

P. Bukinaitis.

BE DARBO.

Vaikščiojau nuo anksto ryto, Siauroms, nevalytoms gatvėms. Darbo juk įjieskau, ne ko kito, Slankiodams miesto pašalėms. Ką tik paklaus, vis atsako, Kad darbininkų yr' perdaug — O nēr darbo, — nieks neužsako, — Ir slenkū vėl su kitais draug... Pavargsta kojos, beslankiojant, Akys' blizgučiai tik matyt. Senai jau einu, nesustojant, Net šiurpuliai ima kratyt!... Paklaus, vieną-antrą poną, Visai nenori nei kalbēt... Darbo prašau, kad uždirbt duoną. Štai koks atsakymas girdēt: «Nėra vilties, greit darbą gauti.»

Griežtai atsako darbdavys. «Geriaus prašinėjus paliauti, Juk tamsta esat — ateivys!» Tokį tai atsakymą gavęs, Nedrąsiai traukiu namų link. Patsai net nebekenčiu savęs. Nei tų ką maišosi aplink. Tikrai likimas nelaimingas. Ir iš namų juk išvarys. Rodosi, kad esu teisingas. Bet girdžiu jau taip padarys. Broliai, kur dingti, kur man dėtis? Jei bent gyvenimą pabaigt!... Tada jei nor kas gal galėtis. O kas supykes, gali keikiti!

A. Kriaučiunas.

4-II-11 m.
Glasgow

Saint Nihol Sing.

MOTERŲ PADEJIMAS NORVEGIJOJE.

(Užbaigta. Žr. «V. L.» 5 N.)

Neužilgo norvegų moteris parodė, kad joms neveltui buvo suteiktos balsavimo teisės. Nors ir buvo apribėjimais, bet jie moterų veiklumo nesu-tramdė. Pirmučiausiai savo teismis pasinaudoję miestų moteris. Dvi penktos dalis (2/5) vedusių moterų ir pavienių pilnamečių merginų ėmė dalyvauti rinkimuose miesto tėvinių ir balsuoti visuose miesto (municipalitetu) klausimuose. Trejais rinkimais (1901, 1904 ir 1907 m.) Norvegijos moterų balsuotojų nuomintis vis didinosi. Ar tai buvo tie-ga, ar tik pasijuokta, kad tuom laiku, dviejuose didžiausiuose Norvegijos miestuose moterų ėje balsuoti daugiau, negu vyrų! Nėdėto, kad vyrų mažiau, bet dėlto, kad daugumas vyrų pritingi balsuoti... Kaip jos nebutų siauros, tuomet suteiktos moterims teisės, vienok jos jau daug gero padarė. Leista buvo moterims statyti nuosaves kandidates į miesto valdybas. Tam pasidėkvojant, šiandier įvairiose Norvegijos miestų įstaigose sėdi 150 moterų valdininkų.

Šale balsavimų. Norvegijos moterei suteikti kitos svarbios pilietiškos teisės. Taip va, norvegės moteris gali būt renkamas į priekėdintuosius teisėjus (juries) ir būt net tokio teismo prezidentėmis. Norvegė gali būt nuskirta į mokesčių rinkimo komiteta. Iškiolei norvegės, kaip balsuotojos, miestų konsilmanai, teisėjos ir mokesčių rinkikės puikiai atliko užduotis. Moterų balsavimai miestų rėdoje dikėiai prisidėjo prie sumažinimo visoje šaly girtuoklystės plėgos, kadangi jos pradėjo išleisti įstatymus, kurie išardė loškų lizdus ir sumažinę karčemas. Jos daugeliu prisidėjo prie pagerinimo miestų namuose higienišku ir sanitarisku (sveikatos) sąlygu. Kaip teisejos, norvegės moteris ypač aštriai sprendė bylas, kuriose buvo jų lyties ypata sužeista ir išgėdinta. Paskyrimas aštrių bausmių tokiems prasikaltėliams parodo, kad turi užėiaupti lūpas visi tie, kurie tvirtina, būk moteris yra «skistų jausmų» ir, girdi, už vyriškio piktadėjo nusisųsąjimą jį paleistų liuosn... Kaip mokesčių sprendėjos, norvegės moteris taip jau pasirodė gerai nu-manėiomis ir pildančiomis savo priedermę be baimės ir pataikavimų.

Nelabai senai Norvegijos teismuosna parėjo gana juokinga byla. Vienas vyras skundėsi, kad mokesčių komitetas uždėjęs ant jo persunkius mokesčius. Ir to komiteto pirmsėdžiu buvo — kas gi sakysite,— o gi tai... jo pati! Teismas išnagrinėjo skundą ir, pripažinęs vyrui teisybę, pamažinę mokesčius, kuriuos jo moteries komitetas buvo uždėjęs...

Gal būt, kad ingyti moterims teises palengvint bendras mokinimas vaikų. Norvegijos moksloai-se, nuo «vaikų darželių» (kindegarten) iki universitetų, atviras lygiai kelias vaikinkams ir mergaitėms. Didžiausį vaisių moterų emancipacijai (pa-laisvinimui) suteikė atidarymas tam tikrų mokslo

viečių, kurose moterims išguldo visokias šakas naminio mokslo: virėjystės, siuvimo, mezgimo, piešimo; higienos, daktariškos pagalbos, lengvos tautiškos istorijos, literatūros, etc. Prie visų pradinų ir vidutinių mokyklų yra intaisytos «virtuvės-mokyklos». Čia mergaitės mokinasi virti valgius. Be to valstija inkūrė daugelį atskirų mokyklų, kuriose duoda norvegėms, kaimiečių pačioms, pilnus gospadinystės kursus. Pažangesnės Norvegijos moteris dabar veda agitaciją, kad valstija intaisyt speciališkas mokyklas merginoms — apit sveikatos prižiūrėjimą, motinystę, kūdikių auklėjimą ir tp., — kad suaugę ir eidamos už vyrų merginos butų jau iš anksto priirengtos ir palengvintų šeimynišką gyvenimą.

Perėjusiuose rinkimuose Storthigan (parliamentan), Norvegijos moteris rinkosi prie balsavimo vietų, išėiginiais rūbais pasirėdė. Ponios ir vi-dutiniškos moteris, bureliais sustoję, su rimta pilietiška išžiūra, kalbėjosi apie tai: kas čia išrinkus ir kaip padarius vis geresnę ir labiau demokratišką valdžią. Kad jos rimtai apie tai šneka nėra įsta bu. Norvegų moteris, kiek laikas joms paveliją skaito laikraščius ir lankosi į lekeijas, kur išguldo ma apie pilietybę, parlamento rėdą ir politišką ekonomiją. Prie šito joms netikatai atviras stovi kelias bet ir priverstinas; jos turi butinai apsišviesti, jeigu nori kandidatėmis į valdžią pasiduoti.

Kaip-kas gal manytų, jog moterų balsavimas padarė kokią-nors žymesnę intekmę ant susiporavimų ir persiskyrimų? Ištikro yra taip. Bet ta jau padaryta iš pusės abiejų lyčių — vyrų ir moterų. Nei viena tauta dar neužengė taip toli, kaip Norvegija, užtikrinime moterei šeimyniškos nepri-gulmybės. Bet iš jos lygiai, o gal ir daugiau, nau-lojasi ir vyrai. Taip va, Norvegijoje dabar, vyras su motere, susitarę lengvai gali gauti valdišką persiskyrimą, ir po kokių metų, jeigu nori, toks vyras su savo buvusia žmona gali vėl apsivesti. Jeigu abi pusės ant persiskyrimo nesuitaiko, tai vyras ar moteris gali vienok valdiškai atskirti, jeigu pri-rodys, kad vyras ar moteris girtuokliauja, svetmo-terijauja, apleidinėja, eikvoja namų turta, serga lu-natizmu ar veneriškomis (lytiškomis) ligomis. Kiekviena pusė gali gauti persiskyrimą, jeigu daži-jos, kad pirmiaus apsiavedimo, vyras ar moteris šir-go beprotyste ar palinkęs buvo vartoti alkoholi, ai užsikrėtęs limpama liga, jeigu to nepasisakė prie-susiporavimą. Pagaliaus, jeigu vyrui ar moterei ingrysta gyventi poroje ir atsiranda prie viens kitą aštri neapykanta, tai gali taip jau gauti persiskyrimą, pasiremiant negalėjimu sugyvent. Norve-gijos įstatymai lengvai leidžia išėiti iš sunkaus gyvenimo pakinktų ir jienų visiems lygiai, kaip betur-čiams taip ir gerai pasilaikantiems. Visos persi-skyrimų bylos atsiūbina prie uždarytų durų, ir laik-raščiams neleidžiama yra skelbti smulkmenas iš to-kių bylų, nors ir kažki-kaip jos butų pilnos sensacijų. Nors ir labai lankstūs ir palaidoki yra Norvegijos persiskyrimams įstatymai, tačiau persiskyrimų, su lyginamai nedaug tebūna. Gana bus privesti šis palyginimas: Amerikoje iš 100,000 apsiavedusių kas metas persiskiria apie 250 porų; tuom tarpu Norve-gijoje iš to paties skaičiaus apsiavedusių teatsiskiria vos 54 poros!

Dabar pirmieiviai norvegai darbuojasi, kad pra-vesti tiesiog revoliucijonišką įstatymą, apie suly-ginimą tiesotai ir netiesotai (mergavaikių) gimusių kūdikių, įstatymų akyse. Jeigu šisai įstatymas bus priimtas, tai netiesoto kūdikio tėvas bus priver-tiamas mokėti kūdikio motinos užlaikymui, pradė-jus nuo trijų mėnesių pirm gimdymo; apmokėti vi-sus apgėlų (daktaro, akušerkos, krikštyņu) iškaš-čius; šelpti kūdikio motiną per šešias savaites po gimdymo, ir užlaikyti vaiką iki 16 metų; paskiaus tokis vaikas, ar tėvas norėtų pripažinti, ar nē — vis tiek turi teisę prie jojo turty, kaip įstatymiškas sūnus ar dukterė, lygiai su tais, kurie su legališka mo-teris prigryvinti. Šitą įstatymą sumanė p. J. Cast-berg, kuris pastarajame liberalų kabinete pildė tei-sių ministerio vietą.

Sulyg Norvegijos įstatymų, pusė turto prideri-likusiai gyvai pusei, jei vyras ar moteris pasimiršta,—bet ne kaip paveldėjimas, tik kaip teisę prie jo. Kitap pasakius, turtas visuomet skaitosi bendrai priderančių vyrui ir pačiai. Vyras negali be pačios pritarymo nei užstatyt nei parduot ūkės, nors įsta-tymiškai jis skaitosi turto užveizdėtojum iki savo gyvos galvos. Moteris turi tiesą, kaip nori, suvar-toti savo piningus, kuriuos ji ypatiškai užsidirba. Toliaus, įstatymai leidžia moterei perimti priežiūrą ant turto ar ūkės, jeigu vyras pradeda eit iš proto, arba ima girtuokliauti, arba perdaug kleisti turtą taip, kad gema pavojus jos pačios, kūdikių ir visos šeimynos ateičiai. Šitokia priežiūra, vienok ne jai vienai būna pavesta, bet tampa išrinkti tam tikri globėjai iš gerų kaimynų ar giminių, kurie at-sako už ūkį prieš valdžią iki vaikai suauga į metus.

Mēs čia neklūsime kitų Norvegijos įstatymda-vystės sričių, kurios taip jau atsižymi rimtumu ir pažanguma. Mums čia rūpėjo tik, nors trumpai,

dirstelēt į pažangiosios Norvegijos rišamą moterų klausimą, kaip ji lygiai pastatė žmoniškuman mo-terų lytį ir kaip ji tuomi suteikė laimę ir gerovę ne-tik norvegėms-moterims, bet ir norvegams-vyrams. Q. Z.

ANT DAILIŲ AKELIŲ.

(Pagal Heine.)

Ant dailių akelių savo merguzėlės

Aš sudėjau savo rymą;

Ant dailių lūpelių savo merguzėlės

Aš sudėjau epigramą;

Žydinti veideliai mano merguzėlės,

Ten sudėjau savo dainą;

Jei turētų širdį — ant jos širduzėlės —

Meilės sonetą sudėčiau.

Menkintis.

MUSŲ KORESPONDENTAMS.

Per porą perėjusių savačių nebegalėjom indė-ti žinučių iš lietuviškų kolonijų. Tuomtarpu šitų žinių dikėiai susirinko; vienas dedam į šį numerį, bet kitos bus jau pasenę; todėl turėsime padēt į ar-chivą. Kad mūsų gerbiamieji korespondentai ne-rugotų, randame reikalingu dabar pasiaiškinti. O tuom tarpu meldžiame ant toliaus padavinētā ži-nučių kuodaugiauusiai. Prie to pabrėžiam, kad rei-kia rašyti žinutes teisingas, trumpas, aiškias, ant vieno puslapio ir retomis eilutėmis.

LIETUVISKI ZAIDIMAI.

Susėda visi į ratą vienas prieš kitą ir vienas iš sėdinčiųjų paėmęs skarytę ir sugniaužęs į delną me-ta, į kurį pamislįjęs, ir sako: «Aš tave myliu». O tas paėmęs skarelę, turi klausti—už ką tu mane myli? Pirmasis turi duoti atsakymą—ar tu puikus (ar puik-ki) gražus, patinki, ar kad esi lietuvis arba kaip ki-taip. Gavus atsakymą reikia mesti skarelę kitam. Jeigu kuris suklęsta ir išitaria vieton «tave», «tu» — «Tamsta» arba «Jūs», arba meta skarelę, negavęs dar atsakymo, tai toksai turi statyti fantą, kurį at-siima pabaigus lošimą ir tam tikrų teisėjų paskirtą bausmę atliks.

Vėjo Brolis.

Važiuosim į Rygą. Aslos viduriųjį sudeda dvi eiles kedžių (sėdynių) taip, kad susėdus visų kupros (pe-čiai) butų sudurtos; sėdynių reikia tik tiek, kiek yra žmonių. Paskui visi susėda ant kedžių ir vie-nas (ar viena) pasiima šnypštuką (nosinę skepetė-ly) ir vienam kuriam iš sėdinčiųjų suduoda su šnyp-štuku per kelius ir sako: «Važiuosim į Rygą». Ir taip pasakius turi bėgti aplinkui, o užgautasis taip-gi turi stoti ir bėgti į kitą pusę. Kuris greičiau api-bėga, tas atsisėda ant tuščios sėdynės, o kuris pasi-vėlina—tas vėl eina ir suduoda kuriam nors šnypštu-ku, ir vėl bėga ir tt. Jei bebėgdami susitinka prieš viens kitą, tai turi susikabinti ir tris kartus apsiuk-ti ir paskui vėl bėgti kiekvienas sau, kad greičiau atbėgti į tuščią vietą,—ir taip, kol nepabosta.

A. K.—skaitė.

(«Jaunimas.»)

Krasos dėzutė.

P. N.— Ne «Viestnik Znanij» uždarė, tik jo jo skyrių Rygoje.

J. Strazdeliui, O'Keene.— Tams. straipsnelis «Ku-ningai ir Mariav.» netilps, nes tilpo lygiai tokis pe-reitais metais kito mūsų bendradarbio. Mēs abejojame, begu Tamsta iš jo tik ir neišrašėte! Apie vaikų koliojimams ant mariavitų «ožiais» ir apie tą vežimą, kaip tik Tamsta galėjai iš ano straipsnio paimti. Taip neišpuola daryt ir sau laiko gaisuot.

Pajieškojimai.

Jieškau Paulinos Vaškelevičiūtės, paeinančios iš Merki-nės miestelio, Trakų pav., Vilniaus gub. 3 metai iš Lietu-vos; pirma gyvenė Brooklyn'e, N. Y. Ji pati ar šinauti ją duos čia gėdei:

Jonas Milius,
118 Newbury St.,
(L)

Lawrence, Mass.

Jieškau savo brolių Antano ir Pranciškaus Kapturaitių. Antanas 20 metų Amerikoje, o Pranas 12 metų. Metai atgal girdėjau Prancišką buvę Kalifornijoje, o Antanas išten iš-ėjo antru sykiu armijon (pirmiaus išbuvo 6 metus). Jie pa-tįs ar kas kitas duokit čia šio adresu:

Charles Kapturavskas,
21 Kirk Patrick St.,
(L)

Pittsburg, Pa.

Prie progos ir daugiau pasiaiskiu. Mokesties posmertinių fondan neskaitau už perdidelę, šiaip jau mokestis (je 24 c.) yra per daug didelės ir, kol kas, lyginasi posmertinėms mokestims.

Labai smagu kad Susivienijimo nariai tuomis interesuojasi ir daro patėmėjimus, tas privers kritiškai peržvelgti Susivienijimą ir kas jame yra negero pataisyti; tuom labiau, kad daug kas reikėtų pataisyti.

Tikėdamas, kad p. Mikolajus šiuomi atsakymu pasilikis užgandintas, palieku su pagarba

P. Gulbinas.

Gerbiamoji Redakcija!

Meldžiu Redakcijos indėti į savo laikraštį p. Vėgėlės laišką, atspausdintą «Vilties» N5 š. m., o taip pat padėti ir mano prie to laiško paaiškinimus.

KOKS BUS «BALSAS».

(Laiškas į «Vilties» Redakciją.)

«Vienybės Lietuvnikų» N 51-me korespondentas iš Vilniaus, p. Vincas, — matyt, «ūkininkietis», — aprašydamas apie ketinamuosius pradėti leisti žiemet Vilniuje naujus lietuvių laikraščius, paminėjęs ir «Balsą», bet paminėjęs labai neprielankiai.

P. Vincas, prielankiai paminėjęs «Lietuvių Aisopą», «Pasiuntinį» ir «Žibutę», apie «Balsą» šiaip atsiliepia:

«Ketvirtas laikraštis (regis «Balsas») būsiąs dvisavaitinis, skiriamas žmonėms. Jis žada būti toksai, kaip dabar «Lietuvos ūkininkas» kad eina, tik ne toks raudonas; jis artie stovėsias prie «viltininkų». Mat, žada «Balsas» pakisti koją «nenuoramai» «Liet. ūkininkui».

Pasitenkime perkratyti, kiek teisybės čia p. Vincas pasakė.

1) «Balsas» būsiąs dvisavaitinis, skiriamas žmonėms — sako p. Vincas. Tuo tarpu kad «Balsas» bus mėnesinis. Kad jis skiriamas žmonėms, — p. Vincas atspėję, nes ir visi laikraščiai skiriami žmonėms, o ne arkliams ar karvėms.

2) «Jis žada būti toksai, kaip dabar «L. ūkininkas» kad eina, tik ne toksai raudonas; jis artie stovėsias prie «viltininkų».

Čia turiu pasakyti, kad «Balsas» visai nemano būti toksai, kaip dabar «Liet. ūkininkas» kad eina; «Balsas» bus ne kaip «L. ūkininkas», bet kaip «Balsas». Ar «Balsas» bus toks raudonas, kaip «L. ūkininkas», ar dar raudonesnis už jį, neapsimū spėsti, nes nežinau, ką p. Vincas vadinia raudonumu. Jei gerb. korespondentas skaito raudonumu nuolatina «Liet. ūkininko» ant kuningų užsipuldinėjimą ir apskrita jų šmeižimą, tai dar prie raudonumo priskaito ir politikavimą su lenkais, o lietuvių teisių neužstoja, tai pripažįstu. «Balsas» nebūs toks raudonas, kaip «L. ūkininkas», nes jis, turėdamas partiviškomis svajonėmis dar neapdumtas akis, stengsis visame ant teisybės pamato stovėti. Jam rūpės gryna teisybė, o ne toji pasakurių du galu: viens kairiems, antras dešiniems. «Balsas» turiu dar pridurti, nesiglaus nei prie «viltininkų», nei prie «ūkininkiečių»; jis bus savystovis, neprigulmingas.

3) «Mat, žada «Balsas» pakisti koją «nenuoramai» «Liet. ūkininkui».

«Ūkininkiečiams», kaip matyt, ir sapne sapnuojasi kojos kišimas. Sumanyta buvo pradėti leisti «Zemdirbys», «ūkininkiečiai» tuoj paskambino, kad tai esąs kuningų sumanymas tokį laikraštį leisti, kad tik «L. ūkinin-

kui» koją pakisus. Sumanyta dar leisti «Balsas», «ūkininkiečiams» p. Vinco lūpomis vėl skambina, kad tai «Balsas» norima pakisti koją «L. ūkininkui».

Bailūs, matyt, tie «ūkininkiečiai», kaip kiškiai, kurie kiekvieno lapelėlo padėjimo nusigasta. Gal nugaubta savo silpnybės, kad bijo kiekvieno naujai atsirandančio laikraščio, ne jų dūdon puėmėno.

Nesibijokite, «Balsas» niekam kojos pakisti nemano, jis turi užsibrėžęs sau darbo vagą, kuria ir eis, nežūrint, ar tai kam tinka, ar ne. Jis prie nieko nesiglaus ir nepataikaus; nei dešiniems, nei kairiems.

Tokiems gi korespondentams, kaip p. Vincas iš Vilniaus, patarčiau geriau nei nerodyt pasaulini savo gabumų, o jei jau ką rašys tai pirmiausiai tegu apie rašomąjį dalyką gerai sužino ir teisybę rašo, o neklaidina skaitytojų prasmintomis savo žiniomis.

«Balsas» redaktorius ir leidėjas

A. Vėgėlė.

Sis p. Vėgėlės laiškas man primena tam mišlį, kur sakoma: «Dar tėvas nežūgimė, o jau sūnus į vainą išjojo» («Tėvas — ugnis, sūnus — duma») t. y. dar «Balsas» nematyt, o jau sukelta laikraščio dēlei jo visa polemika.

Bet visai nesuprantu to triukšmo tikslo, kurį p. Vėgėlė sukėlė spaudoje. Ar gal tam pakelta, kad greičiau apie «Balsą» sužinotų lietuviai, ar gal stačiai, kad pagarsintų, jog p. Vėgėlė esąs būsiąsiojo «Balsas» redaktorius ir leidėjas. Juk gana slėmu būti redaktorium! Dēja, tik iš tokio pasigarsinimo mažai naudos turės. Juk tai primena tuščios bačkos barskėjimą.

Nepatiko p. V. mano paminėjimas apie jo «Balsą»: mat neprielankiai atsiliepiu. Dēlei to tuojau prikiho prie kiekvieno mano žodžio ir net neteisybę man prikišo. Tuo, matyt, norėjo mane pažeminti skaitytojų akyse. Bet tuojau paminėjime, kiek mano «primelnotas».

Pirmiausia «sumelnotas», kad «Balsas» būsiąs mėnesinis, o ne dvisavaitinis, kaip mano buvo rašyta.

Jeigu pernai pavasarį pateko žinutė apie «Balsas» leidimą į Amerikos laikraščius, tai skaitytojai atsimę, kad ten buvo pagarsinta, jog «Balsas» būsiąs dvisavaitinis laikraštis. Taip bent garšino Lietuvos laikraščiai; taip man sakė ir pats p. Vėgėlė, taip man pasakojė tas, kuris matė valdžios leidimą, ir pats p. Vėgėlė iš pradžių (trimis savaitėmis prieš Kalėdas), manė leisti «Balsą» per mėnesį du kartu. Tik vėliau, kai apsiskaitė, jog skaitytojų gali labai mažai turėti, tai, kad mažiau būtų deficito (Taip man jis sakė), sumanė leisti tik vieną kartą per mėnesį. Tai gi aš rašydamas korespondenciją šešiomis savaitėmis prieš Kalėdas, rašiau teisybę. Juk gali atsitikti ir taip, kad «Balsas» gali pasirodyti vienas kitas numeris... ir tiek. Visaip dar gali būti. O tuomet vėl būtų išskrypsta iš teisybės kelio... ir tt.

P. Vėgėlė apsimetė nesuprantas, ka reiškia sakiny «laikraštis skiriamas žmonėms». Ikišiolei visi suprastavo, kad tai liaudžiai, ne inteligentams, o p. Vėgėlė visai kitaip suprato. Keistas redaktorius!

Ar ne juokingas gis pasakymas, kad «Balsas» būsiąs toks, kaip «Balsas»? Vis tai privalomai keistojo redaktorius! Juk paprastai, jei norima kokį naują daiktą apibūdinti, dažnai jį lyginau prie kito jau žinomo daikto. P. Vėgėlė viską kitaip supranta,

ir laikraščio raudonumą mato tik kuningų šmeižime. Ir čia p. Vėgėlė nužemintai pokštelia kuningėliams į rankovę, kad gavus jų prielankumą. (O juk pernai p. Vėgėlė kun. Tumas buvo suarkiai išbares už «Rygos Garso» redagavimą (žiur. «Vilties» pusl. 88). Girtis laikraščiu peranksti, tegu pirmą pasirodo jo veidas.

O kad «Balsas» taikinios kaipo dvisavaitinis pakisti «Liet. ūk.» koją, tai tas buvo aišku visiems, ne tik «ūkininkiečiams», nes buvo skiriamas tai pačiai liaudžiai. Apie tai kalbėjo ir patš «viltininkai», kurių taip kratosi p. Vėgėlė. Ir nesuprantu: ko čia kratytis, kas ištikrųjų buvo. Juk «Balsas» buvo apsiėmęs vesti p. Kubilius, o kaip jis «toli» stovi nuo «Vilties», tai visiems žinoma; darbuotis jame pažadėjo «viltininkai» studentai, pažangesnieji kuningai ir k. Taip kalbėjo «Vilties» redaktorius. O kad p. Kubilius vėliau atsitraukė, tai kitas dalykas, juk dar ir pats p. Vėgėlė gali, laikui bėgant, redaktoriavimą apiešti, (juk viskas pasaulyje mainosi), bet penkiomis-šešiomis savaitėmis prieš Kalėdas, dar kartą atkartojau, aš teisybę ir dalyką gerai žinodamas rašiau. Bereikalo p. Vėgėlės triukšmą pakelti. Jei aš neprielankiai atsiliepiu, tai jau mano dalykas. Negaliu aš girti tu dalyką, kurie mano nuomone, nereikalingi.

Taip pat turiu pranešti, kad aš nieko bendro su «Liet. ūkininko» Redakcija neturiu. Ir bereikalo Tamsta girišis (žiur. «Vilties» N 10), kad tik dalyką žinodamas rašai laikraščiuosna. Šiuom kartu parašei visai nežinodamas... Su pagarba

Vincas.

P. S. Ginėjų dēlei šio dalyko daugiau nevesiu, nes skaitau tuščių darbų.

Vincas.

ŠIS-TAS.

Chinų papročiai. Kasmetas chinų septintame mėnesy, chinai švenčia šventę taip vadinama «Yu-Nan-Wei». Ta šventė pas juos yra įsteigta, kaipo apsisaujojamas nuo marių ir žemės velnių, ir atidavimas jiems prigulinių garbės. Pamaldas atlaiko daugybė kuningų, su giedojimais ir barškėjimais visokių skambalų.

Kiekvienas chinietis, norėdamas atiduoti garbę marių ir žemės velniams, turi užmokėti 600 kaša (apie 52 cent) kuningams, kurie už tuos pinigų atlaiko pamaldas per 12 valandų. Turtuoliai moka po 2,000 kaša (apie 2,06 cent.). Kuningai paleidžia į upę apie 500 mažų poperinių valtelėlių, apie 6 colius ilgio, kuriose viduj yra vis uždegta maža žvakutė. Tos valtelės reiškia, kad marių velniai, kurie buvo susirinkę į upę prisizūrėti, katrie atidavė jiems garbę, o kurie ne... matytų kelia sugrįžti į savo vandeninius gyvenimus, idant jiems nereikėtų klaidžioti. Kuris chinietis užperka tokią apatę, tai po apėgiu grįžta namo tvirtai tikėdamas, kad sekantį metą nieks iš jo giminių nenu-mirs ir neprigers, nes jis atidavė dievams došintinę.

Tuo laiku galima matyti tūkstančius žiburėlių, nakties laiku plaukiant ant upės Jang-tze-kiang.

J. A. Stankus.

Iš miestų statistikos. Ant kiekvienos gatvės New Yorke gyvena apie 1400 upatų, kurie pačnia iš 20 svetimų šalių. Bostone yra daugiausiai airių, negu Dubline, Anglijoje. Bostonas yra didžiausias miestas apgyventas airiais. New Yorkas yra didžiausiai apgyven-

tas italais, negu jų tėvynės miestas Genua — apie 500,000 italų gyvena New Yorke; taip gi apie 1,000,000 žydų, kurie daugiausiai pačnia iš Maskolijos. New Yorkas yra daugiausiai apgyventas žydais, negu koks kitas miestas pasaulij. Pittsburgas — plieno ir gelžies širdis — apgyventas daugelio serbų. Pittsburgu daugiau yra serbų, negu Serbijos sostaplė.

J. A. Stankus.

Atviras laiškas į „Vien. Liet.“ redakciją.

«Vienybės Lietuvnikų» 4 ir 6 NN tilpusiose pajieškojimuose vagiliaus Andriaus Jankausko, kuris p. Paškevičių apvogęs ant \$101. Tam pajieškojime sakoma yra, kad Andrius Jankauskas prigulėjęs prie T. M. D., Lietuvių Apšvėtos Dr. ir prie L. S. S. 19-tos kuopos.

Mes kuopos sąnarinėms knygoms galime paliūdyt, kad joks Andrius Jankauskas niekad L. S. S. 19 kuopoj neprigulėjo.

L. S. S. 19 kuopos komitetas
Org. A. Dagis.
Sekr. P. Mačys.
J. Šukys.

SPIKUCIAI.

— Tamsta, kaip tai negražu, kad apspjaudei visą sieną!

— Ką aš darysiu? Kam tamsta pakabinai parašą, kad: «nespjaut ant grindžių»!

Advokato amatas.

— Tėtuš, — klausia mažas berniukas:—kas tai yra advokatas?

— Advokatas? Na, mano sūnau, advokatas yra toks žmogus, kuris sugundo du žmones išsiredyti ir eit imtynių, o patsai pabėga su jų drapanomis.

Nemigos priežastis.

Daktaras į pacientą: — O kaip einasi tamstai su miegu? Gerai miegate?

Pacientas: Visai blogai. Užmiegu vos kokią porą valandų į rytmetį!

Daktaras: Sakyk tu man! Tai negerai. O ar nežinote nemigos priežastis?

Pacientas: Kur tau nežinosi! iki 4-tos valandos kaziruojau, o nuo 8-tos turiu būt darbe.

Gerai pasigavo.

Vienas škotas klebonas sakė pamokslą, ant tēmos: «ir jūs, kurie nemėtavosite, visi pražūsite!» Norėdamas parodyti, kaip nusidėjėliai pražus, sugnybo pirštais tik-ką nusileidusią ant ambono mėlynypilvę muselę ir uždėjęs ją ant delno, rengėsi su kitu delnu priploti, sakydamas: «Taip, visi pražūsite, kaip šita musė...» tik tuometarpu musė — zvinbt! ir nuskrido. Gudrus klebonas greitai susigriebė ir suuko: «Taip, dar yra jums proga — kaip šitai musei. Mėtavokit!»

Nėra tvarkos.

— Jau tiesą sako, kad mūsų žemė plati ir derlinga, o tvarkos jokios nėra!

— O ką?
— Nugį aš vakar kažin-kur užkišau replukes plaukams garbeniuoti, pusę va-

landos jieškojau, ir negalui rast.

Korespondento likimas.

Du sėbrai sėdi už stalo ir geria arbatą. Staigu ant gatvės pakyla triukšmas; girdėtis gailūs dejavimai biauirus koliojimas ir pikti juokai.

— Kazinką tai muša, — pratarė vienas pažitūrėjęs per langą.

— Kaltininką? Žmogžudį? — sušuko antras. — Klau-syk, kas jis toksai ne būtų, nereikia leisti, kad gauja kankintų. Eiva, užtarsim jį!

— Bet čia muša ne žmogžudį.

— Ne žmogžudį? Tai kokį vargšą vagilių? Vistiek eiva, atimsim jį iš gatvės!

— Ir ne vagį.

— Ne vagį? Na, tai koki kasierių, gelžinkelijų viršininką, kareivijos pirklį, rusišką didžiūną, advokatą, geraširdį redaktorių, labdarinę aukotoją?...

— Vistiek eiva, pagalbėsim jam!

— Ne... tai muša korespondentą.

— A a, korespondentą? Na, žinai ką: pirmą pabaigkim arbatą gert.

I. Turgenevas.

Krauos dėsnė.

A. Barakauskui, Brighton: — Išspausdint negalėjom, nes viena, ką labai žemaitiškai parašyta, antra — negalima nei pataisyti, nes labai tankiai sudėjot eilutes; trečia — na, ir nelabai svarbu. Jeigu vienok būtumėt rečiau surašę, būtume kaip-nors istaisę. Labai svarbu yra rašant, kiek galima, vengti žemaitiavimų. — Už sympatijas ir linkėjimus — ačiū. Meldžiame rašinėti žinutes, kas pas lietuvius atsitinka. Tik trumpai ir aiškiai.

J. D. T.: — Žinutė iš Athol, Mas., per «Tėv.» redakciją gavome, bet indėsimė nevisą, — vengdame tokių dalykų, kuriuos yra skirti speciališki laikraščiai, kaip va «Tėvynė», kurioje turi būt ir yra apkalbami S. L. A. reikalai.

X.: — Dabar maždaug priimta vartoti šitokius sutrumpinimus žodžių: kuningaiktis — kng., kuningas — kn., kuniga — kn.

S. L. A. kuopai, Phila.: — Kuopos nutarimus sugražinome. Priežastis parašėme laiške.

J. J. K. Worcester: — Užpildinėjimai ant ypatų laikraštinių netinka. Ištraukėm tik svarbesnes dalis.

A. Kalvaitis, Seattle: — Patalpinome. Perspėjame, kad siuntinėjant į redakcijas nuorašus reikia aiškiai juos padaryt. Redakcijos neturi taiko išsiai perrašyt straipsnius, korespondencijas ar atsiskaukimus, o statėjai iš miglotų rankraščių negali statyt.

A. E. Gary: — Eilės rašyti Tamstai nelabai sekasi. Geriaus mel-džiame rašinėti iš lietuvių gyvenimo žinutes.

J. Gričiai, Canada: — Indėsim.

J. Markui, Chicago: — Ačiū už iškarpa. Sunaudosim.

A. Čekanauskui, Springfield: — Tamsta klausiate: 1) Ar gali kas žmogų, jam nežinant, įrašyt į jį apsaugos draugiją (insurance) ir paskui pasimirus paimt apsaugos pinigus? Mes atsakytum, jog negali, nes įrašant, patsai žmogus turi išpildyt savo aplikaciją, nurodyt kam posmertine turi būti išmokama, ir, kol gyvas, mokėti pinigus; Panašiai maždaug yra visose apsaugos kompanijose. Į-

tatymai draudžia, apsergėti žmogų, jam nežinant. Vienok būna tokių atsitikimų, kad agentėliai, susikalbėję, su menkos sąžinės daktarėliais ir advokatėliais, suktybės būdu kaip kokį tamsų žmogelį «išsiurina» ir, jam pasimirus, nuduoda jo parašą ir atsiima iš kompanijos pinigus. 2) Rašto ženklai ir gramatiška rašyba, galima pramokti iš Kriausaičio gramatikos ir p. Paltanavičiaus knygutės «Mokinkimės rašyti». Viena lėšuoja 40c., antra — 25c. Abi galima gauti per mūsų knygų krautuve. Tai kantrus darbas, bet išmokus visam gyvenimui auksu apsimoka. Per metus, pusantų galisite gerai mokėt rašyt.

J. Bindokaičiui, Rochester: — Tamstų protestas nieko nebegelbės, nes p. Seštokas patsai asmeniškai save Brooklyne aiškiai atrekomendavo, kaipo kalbėtojas. Ar Tamstos jį girtumėt, ar peiktumėt, p. Seštokas vis pasilikis Seštoku ir gaus. Ypač puikiai save persistatė boykotuodamas pirmieviškus laikraščius.

L. Reikui, Phila.: — S. L. A. kuopų polemikoms neturime vietos. Jos tinka «Tėvynėi».

TARP AMERIKOS LIETUVIŲ.

GRAND RAPIDS, MICH.

Darbaiš šiuom tarpu čia nekaip galima girties: rods vidutiniškai — ma, bet yra ir bedarbių.

Vasario 3 d. atsitiko nelaimė. Darbinis traukinys suvažinėjo 22 metų vyruka, Antaną Barinauskį, vos 7 mėnesiai atkeliavusį Amerikon. Ant rytojaus vargšas ligonbuty ir pasimirė. Pačnia iš Kauno gub., Smilgių par., Kauzeirų kaimo. Į draugystę neprigulėjo, todėl palaidojimui kūno rinkta buvo iš lietuvių aukos.

Tėv. Myl. Dr. kuopa rengia prieš užgavėnias nedėlios vakare iškilmingą vakarėlį su paskaita, prakalbonis, dainomis ir deklamacijomis.

Grand Rapids lietuviai — nepamirškite atsilankyti.

Jonas Brazaitis.

CHICAGO, ILL.

Vietiniai lietuviai smarkiai darbuojasi, kad kuodaugiausiai išplatinti S. L. A. Vasario 5 d. ant West Side, Gavrilaivičiaus salėje išsiūbuo prakalbos ir balius, rengimu S. L. A. 109 kuopos. Kalbėjo S. L. A. pirmininkas, M. Dami-jonaitis — aiškino, kad ši tautiška organizacija neša mums išėiviams didelę gerovę; kad apsisergėjimas joje yra daug pigesnis, negu įvairiose svetimose «išsiurėnų» draugijose, kurios tik nu-liožia žmogui kišenę. Patarė imti pavyzdį iš žydų, kaip jie laikosi vienybės, ir tuomi savo reikalus pastuma daug greičiau, negu kitos tautos. Galiaus p. D. apgailavo, kad Chicago lietuviai — kurių būk esą apie 50,000, — neturi dar nuosavės salės, — koncertams, teatrums, prakalboms, etc.

Gal ir ilgiau dar būtų p. D. kalbėjęs, jei nebutų pradėję vilkų balsais staugti. Mat apačioje yra smūklė, kurioje įsilinksminę Chicago piliečiai pralenkia indijonius.

Antras turėjo kalbėti — Dr. A. Graičiūnas, bet kažkodėl ant laiko neprībuvo. Taip ir liko jo nekaltėta. Todėl paleido deklamatorius. Deklamavo: T. Kislauskaitė, P. Valaskaitė (bet ką deklamavo, negalima buvo žinoti, nes ant programos nebuvo, nei aiškintojas, p. M. Dūdas, nepasakė, — o tas but labai vietoj); F. Marazaitė — «Neverk, mano širdelės». V. Brusokas sakė monologą «Ponaitis», — gerai nudavė ir publiką prijuokino. Paskui dar vienas

Jeigu reikalauji vaistų namuose, tai neimk kitokių, kaip tik Severos.

Susilenkimas ir išsitiesimas

tankiai tau praneša, kad inkstai tavo silpni ir nesveiki. Tokis stovis tuojau turi būti atitaisytas, jeigu nori išvengti pnių ir tavo sveikatai pavojingų ligų.

Severos Vaistas Inkstams ir Jaknoms

sustiprina silpnus inkstus, gydo juos ir palaiko sveikatoj. Reguliuoja visus skaudėjimus puslėj. Tai vaistas vyrams ir moterims kiekvienam amžiui.

Kaina 50c. ir \$1.00

Nusipirk jį aptiekoj. Neuzmiršk pasakyti, kad nori Severos vaistų ir jei tau duotų kitokių neimk. Eriė Severos gydylolų yra pašikininimas apie jų vartojimą tavo kalboje.

Ponas Alojzas Gabrielis iš Sublet, Wyo., rašo: „Ilgai sirgau s inkstų liga ir bandžiau viską, apie ką tik galėjau pamislyt, kol vienas draugas man nepasake: „Kodėl nenusiperki Severos vaisto inkstams ir kepenims?“ Parsitraukiau vieną bonką ir tuojau likau sveikas.

Severos Balsama Plaucziams Severos Kartumas Skilviui.

Greičiau prašalins kosulį, negu kiti vaistai. Jis taipgi apsaugoja nuo uždegimo plaučių ir kitų ligų. Priimtus suaugusiems ir vaikams. Kaina 25 ir 50c.

palaiko malimo prietaisais atsakančioj veikmėj, palaiko apetitą ir ramina skaudėjimą, kokis atsiranda sugedusiam skilviui. Kaina \$1.00.

Ar turi šių metų Severos kalendorių? Reikalauk aptiekoj. Nekaštuoja nieko.

DAKTARO PATARIMAI DOVANAI.

NERVISKI ŽMONES.

Atsitikimuose didžio nervišku- mo, kada įieškoma pagalbos, pa- prastai daroma klaidą yra var- tojimas nervus raminančių vais- tų, kurie dažnai yra nervų už- mūšėjais. Dažniausia nervišku- mo priežastis yra nervų nusilp- nėjimas, reikalaujams visai kito- niško gydymo būdo. Tokie žmo- nės reikalauja vaisto, kurs įtik- tų nervams ir suteiktų jiems ge- rą peną. Toks vaistas yra Tri- nerio American Elixir iš kartaus vyno. Tankiai nerviškus pa- eina nuo virinimo organų netvar- kos. Jeigu suvirinimas nėra ge- ras, kraujas nusuna ir negali su- teikti pakaktinai peno nervams ir jie patampa silpni, alkio iš- baigti. Šisai vaistas reguliuoja ir pagerina kraują. Nervams su- irus ir tam apsiereiškiant draug su vidurių negerovėmis ar nesu- virinimu vartokie Trinerio Ame- rican Elixir iš kartaus vyno. Gansite vaistų sankrovose. Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

ŽMONES UŽSILAUKYKIT CYSTAI.

Dang žmonių, turi visokias odas ir kraujo ligas, tik per savo nešvarumą įsė įgauna, — taip kad visos kūnas bei veidas lyg paliva aptrauktas ir oda iš- berta spangais, spangučiais net šakais kaip grūdais. Žinoma, nors toksai žmo- gus iš prigimimo drūtas, bet vienok vi- sas kaip elementu apšpinatas ir vėliau greičiau, apart kraujo nešvarumo ir odos ligos kitos ligos greitai limpa; ka- me toki žmogų belia liga labai greitai pakerta ir atima pajėgas, kad liekai netikė, net sau maisto negali uždirbti. Esant taip nusilpusiam žmogui, tampa ir nervos pagadintos, o kad žmogaus nervos nesveikos, tai nuo belia ligos.

Pajieškojimai.

Jieškau savo draugo Augustino Mo- rekaicio, Kauno gub., Sėdobraivos par., Dotiškių kaimo. Turiu svarbų prie jo reikalą. Kas apie jį žino, ar- ba jis pats išgirs, malonėkite prane- si sekančiu adresu: Rapolas Baltrūnas, P. O. Box 12, North Troy, N. Y.

Jieškau savo brolio Juozo Barausko ir pusbrolių: Adomo Vaitkūno, Jono Barausko ir Ka- zio Vaitkūno. Visi iš Vilniaus gub., Lydos pavieto, Rodinės pa- rapijos. Turiu svarbų reikalą. Jie patys ar kas juos žino atsišau- kite šiuom adresu: Vincas Barauskas, No. 2 Wevaco, W. Va. (10)

Jieškau Juozo Valinsko Vil- niaus gubernijos, Papiškių kai- mo. Meldžiu atsišaukti šiuo ad- resu: Vincas Barauskas, No. 2 Wevaco, W. Va. (10)

Jieškau savo brolių: Juozo ir Jono Svipų, iš Suvalkų gub., Ru- daminos parapijos, Baravos kai- mo. Jei kas apie juos žinote — praneškite, arba jie patys teatsi- šaukti šiuo adresu: Antanas Svipa, United Store, Wevaco, W. Va. (9)

Jieškau pusbrolių Jono ir Leo- no Tvaskų, Pačina iš Kauno g., Vilkmergės pav., Traškūnų par. Pirmiaus gyvena Pittsburge, da- bar nežinau kur. Turiu svarbų reikalą. Jie patys ar kas juos ži- no, meldžiu duoti žinį šiuo ad- resu: Kazimieras Tvaskus, 687 — 3-rd Ave., So. Brooklyn, N. Y.

Jieškau savo draugo Augustino Mo- rekaicio, Kauno gub., Sėdobraivos par., Dotiškių kaimo. Turiu svarbų prie jo reikalą. Kas apie jį žino, ar- ba jis pats išgirs, malonėkite prane- si sekančiu adresu: Rapolas Baltrūnas, P. O. Box 12, North Troy, N. Y.

Jieškau savo brolio Juozo Barausko ir pusbrolių: Adomo Vaitkūno, Jono Barausko ir Ka- zio Vaitkūno. Visi iš Vilniaus gub., Lydos pavieto, Rodinės pa- rapijos. Turiu svarbų reikalą. Jie patys ar kas juos žino atsišau- kite šiuom adresu: Vincas Barauskas, No. 2 Wevaco, W. Va. (10)

Jieškau Juozo Valinsko Vil- niaus gubernijos, Papiškių kai- mo. Meldžiu atsišaukti šiuo ad- resu: Vincas Barauskas, No. 2 Wevaco, W. Va. (10)

Jieškau savo brolių: Juozo ir Jono Svipų, iš Suvalkų gub., Ru- daminos parapijos, Baravos kai- mo. Jei kas apie juos žinote — praneškite, arba jie patys teatsi- šaukti šiuo adresu: Antanas Svipa, United Store, Wevaco, W. Va. (9)

Jieškau pusbrolių Jono ir Leo- no Tvaskų, Pačina iš Kauno g., Vilkmergės pav., Traškūnų par. Pirmiaus gyvena Pittsburge, da- bar nežinau kur. Turiu svarbų reikalą. Jie patys ar kas juos ži- no, meldžiu duoti žinį šiuo ad- resu: Kazimieras Tvaskus, 687 — 3-rd Ave., So. Brooklyn, N. Y.

Telephone 2427 Greenpoint.

„Vienybe Lietuvninku“

SENIAUSIS LIETUVIU LAIKRAŠTIS AMERIKOJE. Inkurtas 1886 m.

„Vienybė Lietuvninkų“ seniausias iš visų kitų lietuviškų laikraščių, radikaliskai, pirmieviskai ir bepartyviskai vedamas, pertai plačiai lietuvių skaitomas ir turis geriausių pasisekimą. „Vien. Lietuvninkų“ obalsis — teisybė į akis. „Vien. Liet.“ paduoda naujausias ir svarbiausias žinias, kas „Vien. Lietuvninkų“ skaito, tas išsilavina supratime ir doroje, kaip iš geriausio humaniškumo mokslainės.

„Vienybė Lietuvninkų“ skaito ne vien darbininkai, bet ir inteligentai: daktarai, advokatai, ku- nigai ir biznieriiai, nes joje kiekvienas randa reikalingiausias žinias ir tą, ko žmogaus protas pirmie- viškame laikraštyje įieško. Norintiems matyti „Vien. Lietuv.“ siunčiame vietų numerį dovanai.

„Vienybė Lietuvninkų“ išėina kas Sereda jau nuo 1886 m.

Amerikoje prekiuoja metams \$2.00, pusei m. \$1.00. Užsieniuose metams \$3.00, pusei m. \$1.50. Užsirašant „Vienybė Lietuvninkų“ reikia ir pinigus sykiu prisijūti. Pinigus geriausia siūsti per „Money Order“ arba registruotame laiške. Permainant adresą, reikia paduoti ir senąjį.

DIDŽIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA

Parduoda Laivakortes

SIUNČIA PINIGUS in visas svieto dalis ir išmaino už- rubežinius pinigus pagal kursą.

Padaro aktus rejentalnus su Konsulio paliudijimu.

Parduodame tikietus ant geležinkeliu Amerikoje in pietines ir vakarines valstijas.

Didžiausia krautuve visokiuiu knygu, kokios tik yra išeję iš po spaudos, kaip svetiskos, teip maldu knygos. Žodynu, randvedžiu ir Bibliju. Visoki spaudos dalykai atliekami, kokius tik kas reikalauja.

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,

120-124 Grand Street, BROOKLYN, N. Y.

Jieškau Sergijaus Merkevi- čiaus, Kauno gub., Panevėžio pa- vieto. Pirmiaus gyvena Burling- ton, N. J., o dabar nor žinios kur. Turiu didelį reikalą. Kas apie jį žino, ar jis pats, meldžiu atsišaukti šiuo adresu: Petras Pacevičius, 3223 Ill. Court, Chicago, Ill.

Jieškau savo genčių — Antano Žiurlio, Povilo Poškos, iš Smilgių sodžiaus, Kupiškio parapijos, ir Petro Milošaško, Dubliškų so- džiaus, Polavenės parapijos. Mel- džiu visus juos atsišaukti šiuo ad- resu: Antanas Kazlauskas, 512 East 5-th st., New York City.

Jieškau savo pusbrolio Leono Mikutis, pačina iš Kauno gub., Telšių pav., Laukžemių parapijos, Žinelių kaimo. Pirmiaus gyvena Pittsburg, Pa. Turiu prie jo svar- bų reikalą. Jisai patys teatsišau- kia ar kas žino jį meldžiu prane- si šiuo adresu: F. Simanskis, 98 Market st., Brighton, Mass.

Jieškau savo švogerio Juozapo Juocio arba Jeti, nes turiu svarbų prie jo reikalą. Pačina iš Kauno gub., Telšių miesto. Treji metai atgal gyvena Springfield, Ill. Dir- bo saliuone. Meldžiu jį atsišaukti, ar kas žino pranešti man, o busiu dėkingas: Kazimieras Washkis, 32 Lincoln st., Brighton, Mass.

VLADAS ŽILINSKAS iš Kings- ton, Pa., meldžiam tuojau atsi- šaukti, nes turim prie Tamstos svarbų reikalą. J. J. Pauksztis & Co, 120 Grand St., Brooklyn, N. Y.

PRANESIMAI.

New York City. 19 d. vasario apsiėdė Antanas Matijošaitis su Barbara Balčianskaite, plačiai inoma dainininke ir penkis metus giedojusią prie lietuviškos bažny- čios choro. Velytina linksmo gy- venimo!

Brooklyn, N. Y. Kazimieras Pačesa, „Vienybės Lietuvninkų“ skaitytojas apsiėdė su Ona Rai- niute iš Maspeth, L. I. 12 d. vasa- rio. Linkėtina jiems laimės ir linksno gyvenimo!

SUSIRINKIMAI.

Brooklyn, N. Y. Lietuvių Ap- švietos Draugystės susirinkimas bus laikomas 26 d. vasario, 2-rą val. po pietų Tautiškame Name, ant pirmų lubų, po No. 101—103 Grand str. Draugai ir draugės, nepamirškite susirinkti, nes yra labai svarbių reikalų aptarti. Sekr. M. Veskoth.

„VIENYBĖS LIETUVŲNIKŲ AGENTAI.

Baltimore, Md. J. Luis, 521 W. Baltimore str., J. Zebrauckas, 112 Green str.

BROOKLYN, N. Y. T. Jarmala, 217 Berry str. J. Ambraziejus, 129 Grand str. P. Pilenas, 102 Grand str. A. J. Jankauskas, 65 Hudson ave.

BENLD, ILL. J. J. Guzevičia, Box 155.

BRIDGEPORT, CONN. Fr. M. Vitkauskas, 355 S. Main st.

CAMBRIDGEPORT, MASS. P. Bartkevičius, 877 Cambridge st.

CHICAGO, ILL. P. M. Kaitis, 1607 Ashland ave. J. Ilgaudas, P. Garmus, 1613 So. Halsted st., K. Sitavičius, K. s. 349 Kensington ave.

CLINTON, IND. J. Skinderis, B. F. D. No 1 Box 35 A.

EASTON, PA. Feliks Raulynaitis, Box 196. A. J. Neris, Box 195.

ELIZABETH, N. J. Dom. Boezkus, 211 -th str.

GRAND RAPIDS, MICH. J. Garnupis, 653 N. Front str. Z. Urbanavičius, 264 Hamilton str.

HARRISON, N. J. J. A. Benish, 310 John str.

KENOSHA, WIS. M. K. Petrauskas, 264 Pine str.

LAWRENCE, MASS. A. Ramanauskas, 99½ Oak str.

LOWELL, MASS. P. A. Jatulevičius, 474 Merrimack st.,

LEWISTON, ME. K. Vilaniškis, Box 36. MONTELELO, MASS. B. P. Miškis, Box 124.

NEWARK, N. J. V. Ambrazevičia, 178 Ferry str.

NEW BRITAIN, CONN. V. Alksnis, 52 Grave str.

NEW YORK CITY. J. M. Danielius, 211 W. 12-th str. J. Zemauntauckas, 307 W. 30-th str.

PITTSBURG, PA. J. G. Miliuokas, % Union Saving Bank

PHILADELPHIA, PA. A. A. Pauza, 1332 So. Water str. J. L. Grūšas, 3179 Salmon st.

PATERSON, N. J. A. Varaskevičius, 70 Lafayette str.

RUMFORD, ME. J. A. Kalvelis, 222 Pine str.

ROCHESTER, N. Y. A. S. Smigelskas, 31 Weyl st., T. Petronis, 49 Cole st.

So. MANCHESTER, CONN. A. Zokaitis, 30 School st.

SCRANTON, PA. J. Petrikis, 1514 Rose Ave. K. Vilkevičius, 115 W. Market str. J. Digrys, 1213 Philo str.

So. BOSTON, MASS. N. Gendrolius, 224 Athens str. J. J. Stropus, 30 W. Broadway. J. Bukantis, 94 Blakston st., K. Jurgelinas, 233 Broadway.

TURNERS FALLS, MASS. K. P. Simkonis, Box 671.

WATERBURY, CONN. K. Ch. Kažemekas, 785 Bank st., A. J. Povilaika, 804 Bank str. M. Alyta, 1235 Bank str.

WORCESTER, MASS. M. Paltanavičia, 15 Millbury str. Jos. J. Kalakauckas, 121 Green str.

Telefonas: Greenpoint 8. Daktaras A. Szlupimie-Jankauskiene. Gydo visokias ligas moterų, vaikų, vyrų ir lanko prie palagų. VALANDOS: Nuo 12—2 po piet, nuo 7—8 vakare. 265 Berry St., prie Grand St., BROOKLYN, N. Y.

Labai smagu skaityti „Baltramiejaus naktis“

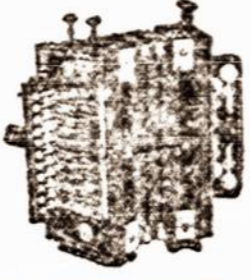
Sitoj knygoj atrasi daugiau juoky, ne kaip 10 juokinguose laikraščiuose per 10 me...
dgiau patiekos, ne kaip išgeriant 10 puikių alaus, daugiau gerų rodų, ne...

J. Nanjokas, 120 Grand St., Brooklyn N. Y.

Apturėjęs tą knygą, tuojaus gerai ir smagiai atsivėsi ir ją skaitydamas turėsi dau...

DABAR LAIKAS: NAUDOKITES VISI!

Turiu už gerbe pranešti visiems lietuviams ir mano kostumeriams, kad už perkėliau savo krautav...
KURIOJE GAUTI LAIKRODŽIŲ, LAIKRODŽIŲ, LENCIŲ, PUIKŲ ZIEDŲ, SPILKŲ, KALVIŲ, KOMPASŲ, KRYŽUKŲ...
KURIOJE GAUTI LAIKRODŽIŲ, LAIKRODŽIŲ, LENCIŲ, PUIKŲ ZIEDŲ, SPILKŲ, KALVIŲ, KOMPASŲ, KRYŽUKŲ...

Siuo adresu: M. K. WILKIEWICH, 115 W. MARKET St., Providence Sq., SCRANTON, PA.

Rusiskai Amerikoniscka Linija. Vienatinė be persėdimo linija tarp Amerikos ir Rusijos. Nauji su dvejais kabinais laivai: „Kursk“, „Russia“, „Birma“...
A. E. JOHNSON & CO. General Passenger Agents. 27 BROADWAY NEW YORK CITY, N. Y.

Prašau atsilankyti, broliai, pas savo! Tikras Lietuviškas Dzegormeisteris ir AukSORIUS. Nuo 30 metų tame amate esantis. Taisau patis ir gvarantuoju savo darą...
JOSEPH MITKO 168 Grand St., Brooklyn, N. Y.

45 Broadway, New York, N. Y. (Advokatas) VIKTOR E. GARTZ 45 Broadway, New York, N. Y. VIKTORAS E. GARCAS ADVOKATAS

BENNETT TYPEWRITER. Preke \$18.00 Bennett Typewriter yra tai naujansio išradimo drukuojama mašina ir druku ja taip greitai ir puikiai, kaip ir brangiausias mašinos. Ji yra su universaliskais raktais...
J. J. Pauksztis & Co., 120-124 Grand St., Brooklyn, N. Y.

NAUDOKITES ISZ GEROS PROGOS!

\$110,000,000 (šimtas dešimts milijonų dolerių) paskirta dėl iškasimo kanalo, kurs bus dešimtis milijonų ilgio ir penkis pločio, ir trauksis visu East New Yorko pakrasčiu, kurs vadinas Jamaica Bay, tarp Rockaway ir East New York, bus tai didžiausia prieplauka (portas) kariškiems ir tavoriniams Suvienuytų Valstijų ir visų viešpatyčių laivams. Tą medija nutarimas 13 d. Lapkričio 1909. komisijos The Canal Terminal Board City of New York, ir pripažinta per kongresą 10 d. Vasario, 1910, Washington, D. C. Pliana! buvo patilpe visuose laivkraščiuose New Yorko. Tai-gi dabar da galima pirkti gana pigiai lotus nuo \$450.00 iki \$750.00 (Galima žinoti visiems kad ta vieta bus didelė biznio vieta, kaip tai įvyriausis štorai, hotelai, ir t.t. tai žemė turi pakilti į gana aukštą kainą. No eleveiterio tik 4 blokai už 5c į visas dalis miesto galima davaižuoti. Kreipkitės pas vietinius asabiškai ar per laiškus su visokiomis informacijomis. Musų Braučiaus Oficiali ir reprezentantai: V. J. Šlakys ir J. A. Zemaitis, 119 E. Centre st. Shenandoah Pa. J. G. Alenskas, 80 Garnet Lane Wilkes-Barre, Pa. M. Valentinaviče, 1831 N. Main Ave., Scranton, Pa. MARTUS REALTY CO., 120-124 Grand St., Brooklyn, N. Y. Telephone, 2427 Greenpoint.

THE AMERICAN Labai puiki mašina drukavojimui laiškų. Preke \$7.00. Šita mašina puikiai drukuoja, labai aiškus drukas ir dručiai padaryta, visa jos sistema gražiai sutaisyta. Ji parsiuduoda po \$10 dol., bet dabar ant trampo aiko atpiginta tik už 7 dol. Skrinelė 2 dol. Kam reikalinga tankiai kiltotis, tai geriausia pirkti mašiną su skrynelė, kurią pasiūnės į ranką kaip čemdanėlį, gali nešti kur nori. Pati skrynelė \$2.00 O mašina \$7.00 Dabar yra gera progą šitą maziną pigiai nusipirkti.

Gera Proga! Geras laikraštis tai žmogaus ištikimas draugas. Norėdami tautai, kad daugiausiai žmonių draugautų su gerais laikraščiais, pranešame visuomenei, jog nuo Naujų Metų galima įgyti du geru laikraščiu už prieinamą kainą: Visiems, kas užsirašys tiesiog pas mus „LAISVĄJĄ MINTĮ“ ir prisiejs mums \$3.00, siuntinėsiame par šitus metus „LAISVĄJĄ MINTĮ“ ir kaip priedą „VIENYBĖ LIETUVNIKŲ“ ir gi par metus, kuriedu laikraščiu, atskirai užsirašant, apsieina \$4.00. Sunku susilaukti gėresnės progos, o kadangi ir šita neilgai tebus, tad pasiskubinkite! Adresas: „LAISVOJI MINTIS“ 1401 N. Main Ave., Scranton, Pa.

Didele Krautuve Visokio tavoro, kaipio tai, laikrodžių, laikrodžių, lenčiugėlių, visokių žiedų žasto aukso, šlubinių ir šnap nešioti merginoms ir vaikiniams, spūky, armonikių, britvų, maldaiknyčių ir svielkių knygy, skapierėjų, rozandėjų, kryžėlių, abrozų, visokių paveikėlių ir t.t. Biblija lietuviškos raidės \$3.00. Popieros gramotoms rasymui dideliu pasirinkime, tuzinas 25c, 5 tuzinai \$1.00, už 1000 \$6.00. Trajanka patrauktka 18 Vokietijės, parsiuduoda baksukas 25ct., svaras \$1 25 su prisiliumo. Magiškos kazeros parsiuduoda už \$3.00. Ir šnap visoki tavor agentams duodu su dideliu nuosimstu. Lietuviai ir lietuvaitės, visi draugai ir pažįstami reikale malonėkū kreipkitės pas savo tautietį, o bus te užganedinti. Adresas: V. Vaidelis, 112 Grand St., Brooklyn, N. Y. Telephone 854 W. Williamsburgh.

Williamsburgh BATHS. E. APRIL, Savininkas. Rusiškios ir Turkiškios PIRTYS 274 South First Street, (tarpė Havemoyer street ir Marcy Ave.) BROOKLYN, N. Y. Moterims kiekvieną utarninką.

B. HORAK 191 17-th St. No. Brooklyn, N. Y. DIPLOMUOTA AKUSZERKA Su daug metinia praktika ligonbičiuose New York. Prima palazas pas save namuose ir onakitūr, prekė vidutinė. Patarimai dykai. Persikiškė 18 691 4-tos ave po nu. 191 17-th str. 6-tos netoli 4-tos ave. So. Brooklyn, N. Y.

Geradejyste Visiems ŽMONĖMS!

Nuo senes uždėtas Philadelphia Medikal Klinikas ligydimui visokiomis gerodejstog žmogų. Gausybės žmonių, per daktarus kurie yra Klinike, apturėjo sveikatą išgydydė Philadelphia žonos nereikalauja papulti kur nors į apgaviku rankas arba menkos vertės daktarpalakiū; kurie apsimo o negali išgydyti, nes Philadelphia M. Klinikas visiems pagelotai kurie čion tik kreipėsi. Philadelphia žmones yra laimingai, turėdami savo miestę tokį garsu gerodejstog Klinika, kuris pasekmingai, teisingai, greit ir gerai, kad apsimo, tai kiekvieną sergantį išgydy; todėl, kad čion: Tik parinkti geriausi daktarai specialistai darbuojasi. PASARGA: Teisingumas, gerumas užtikrinta visiems; nes šitas Philadelphia Medikal Klinikas, yra paties Pennsylvanijos Gubernatoriaus užtvirtintas-legalizuotas.

IDANT IR LIETUVIAI ŽINOTŲ, kur atrasti tikra pagalba sveikatai, kaip Philadelphia, Pa., telp iš kitu miestu, tad nutarta pranešti per laikraštį, kad pributu ar atsišaukti, o viski kurie trokšta apturės sveikatą ir visokias rolas lietuviškį į kalboj ir, bus išgydyti nuo: skaudėjimo kaulu, samuro, strenu, krutinės, pečiu, ranku ir koju, Nesveikumo viduriu ir inkstu, žarnu ligu. Nusilpnėjimo, sunkaus kvėpavimo, nervų, slaptu užsikimimui ir nuo išdykimo ligu. Blogus sapnus, kosulio, širdies ir galvos ligu. Telp-pat moterų, skausmingas mėn-sines, gumbis ir visas kitas ligas, kurios tik atsiranda vargimui žmogui. Gydlome kaip šviežas teip ir užsenėjusias ligas. Tu at tavo pažystamas, nepaisyk kad tai nuokus nepaagalioje, neatidėlok, bet pribuk ar atsišauk, bus išgydytas, jai dar gulūmū mirties neapimtas. Kam mokėti apavikijos daug laiku po dešimtis dieriu už kvarbuotą vandenį; kad Philadelphia Medikal Klinike sutiks teisingas grynus gyduoles naujausio sutaisymo už mažą atnaugydijimą, išgydys. KAM SIŪGTI, kad gali būti IŠGYDYTAS. Atsišauk ant šio adreso vsadu: THE PHILADELPHIA MEDICAL CLINIC, 1117 WALNUT ST., tarp 11 tos ir 12 tos Gatv. PHILADELPHIA, PA. PRIEMIMO ADINOS: nuo 10 is ryto iki 4 vakare. Utarninkais ir Pėnyčiom nuo 1mos iki 6mos vakare. Sventadieniems nuo 1mos iki 4tal po piet. Vistojė mokėti už dideles apausimimus, kurio negydo sergančių; tad Philadelphia Medikal Klinikas, moka už chemikalūs gyduoles, kurios išgydo sergančius. DR. ALEXANDER BROWN, E., Suprend. Visi krikščionių, ne žydat.

THE PHILADELPHIA MEDICAL CLINIC, 1117 WALNUT ST., tarp 11 tos ir 12 tos Gatv. PHILADELPHIA, PA.

PRIEMIMO ADINOS: nuo 10 is ryto iki 4 vakare. Utarninkais ir Pėnyčiom nuo 1mos iki 6mos vakare. Sventadieniems nuo 1mos iki 4tal po piet. Vistojė mokėti už dideles apausimimus, kurio negydo sergančių; tad Philadelphia Medikal Klinikas, moka už chemikalūs gyduoles, kurios išgydo sergančius. DR. ALEXANDER BROWN, E., Suprend. Visi krikščionių, ne žydat.

ŽMIJEČZNIK RATTLESNAKE LINIMENT TOLJAUSIA NUESI. NŲ DIEVŲ IR TEISYBĖ

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių GALVOS skaudėjimų, KAULŲ, PERSALIMO, REUMATIZMO, STRENŲ SOPĖS, SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIŲ. Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasizelbėti, neįsiskok rodos pas kokias nemokėtas žydelius ar kryžiokus savo prieponų, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo locną vientautį, reikalaujamas tikrų grynu ir gydanciu vaisty — pas ALBERTA G. GROBLEVSKI, Plymouth, Pa.

garsų dirbėja „Lenkiškų ir Lietuviškų gydnylių“, o persitikrėi, kad neisiskleisi veltui ir ant apgyvusių savo sunkiai uždirbo cento. Turime gyduoles nuo visokių lių, kokias tūtai randasi ant svieto teip del smūžmonių, kaip del kugikių, vyrų ir moterų. „Lenkiškai—Lietuviški“ vaistai jau tukstantis padarė sveikais — Išgydys ir Tave! Ypatingai SLAPTAS ligas gydlome ir gi lioe s antoje užlaikome, kaip kunižas išpažinti Dėlo jeigu trokšti tikros gydytojas pagelbos, ap usyk savo negerog, siški šio su smulkimenomis, pridėk laiška ant atsakymo laiskui, o tikimam te neisigailėsi. Adresuk: Albertas G. Groblewskis Cor. Elm and Main Sts. Plymouth, Pa.

VIENIATELIS LIETUVIŠKAS HOTELIS J. B. DAINIO. Skanns alus, gardi arietka, visoki vynai ir kvepianti cigarai. Vietiniai ir is apylinkės nepamirškite šios puikios vietos, o bus te užganedinti. 36 OXFORD Str. Kampas Lee Park Ave. Wilkes-Barre, Penn'a.

H. B. ROSENSON, BROOKLYN, N. Y. Telephone, 1108 Wmmsburgh. PRIETELAI LIETUVIAI 12 dideliu ir 12 mažu.

W. SŁOMINSKA, 679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL. Mano Dirbtuve tapo Apdovanoza DWIEMIS MEDALIAIS ant Kosciuszkos Parodos uz rupestinga, teisinga ir artistiska iszdirtima. KARUNŲ, SZARPU, KUKARDŲ, ROZETŲ, GERIŲ, MARSZALKINIŲ LAZDU ir tt. Turiu už ga:bę apunkszti guo: simeis Kingams ir guodotis: suzysėtams, kad asz dirbu wi: suzyscziaiu pamintinis dug: Pigtausel, Tef-tingiausoi: s Geriausel, nes per 30 metų: gaudomama iszdirtimas igyiau: omanų praktiskę ir del to call: visak padirbtu pigiau ir geriau, ne: — tiz' tebraka. su guodone W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

THE AMERICAN Labai puiki mašina drukavojimui laiškų. Preke \$7.00. Šita mašina puikiai drukuoja, labai aiškus drukas ir dručiai padaryta, visa jos sistema gražiai sutaisyta. Ji parsiuduoda po \$10 dol., bet dabar ant trampo aiko atpiginta tik už 7 dol. Skrinelė 2 dol. Kam reikalinga tankiai kiltotis, tai geriausia pirkti mašiną su skrynelė, kurią pasiūnės į ranką kaip čemdanėlį, gali nešti kur nori. Pati skrynelė \$2.00 O mašina \$7.00 Dabar yra gera progą šitą maziną pigiai nusipirkti.

J. J. Pauksztis & Co. 120-124 Grand str. Brooklyn, N. Y. Telephone 2762 Greenpoint.

Daktaras Brandšteinas Turitjes praktika Europoje 18 metų, dabar Brooklyn, N. Y., atidarė ofisa. 103 So. 2-nd Str., kampas Berry Str. Gydo naujausia budu ligas vyrų, moterų ir kudikių. Specialistas prie ligų eh oniskų (isenėjusių). Valandos priemimui ligoniui: Iz ryto nuo 9 iki 10; vakare nuo 6 iki 10.

Jonas S. Lopatto Attorney and Counsellor-at-Law (Lietuvys advokatas pabaigęs Pennsylvanijos Universitetą), užsiima varymu progy risuose teismuose. Offiss rumšose 47-48-49 Bennet Building, kampo Public Square ir North Main Street, WILKES-BARRE, PENN'A. Office Phone Peoples 37 Bell 47 Residence Peoples 1100